

Hikmet Kıvılcımlı'nın PDA

(Doğu Perinçek ve o günkü şreksı-avanesi zerine)

Eleştirileri

Haziran 2013

DERLENİŞ YAYINLARI: 61

Birinci Baskı: Haziran 2013

DERLENİŞ YAYINLARI:

İnebey Mah. İnkılâp Cad. Oto Han: 55/129

Aksaray, Fatih/İSTANBUL

İnternet Adresi: www.derlenisyayinlari.org

e-posta: derlenisyayinlari@derlenisyayinlari.org

Derleniş Yayınları Sertifika No: 14005

ISBN 978-975-7346-58-6

Baskı: HERMES OFSET

www.hermesofset.com.tr

Büyük Sanayi 1. Cadde No: 105 İskitler-Altındağ/Ankara

0312 384 34 32 Ankara

Matbaa Sertifika No: 14847

İÇİNDEKİLER

Ayrım I

Hikmet Kıvılcımlı'nın "CIA Sosyalizmi" Yazılarına Sunuş.....	15
--	----

Ayrım II

Devrim Zorlaması-Demokratik Zortlama Kitabı'ndan

Eneski Sosyalizmden Enyeni Sosyalizme (Ak-Aydınlık)	21
Diyalektiğin Saçmalamaktan Ayırdı	21
Ajit-Prop Örgütlenmeye Varmalı.....	23
Eneski Sosyalizmin Düşünce ve Davranışları	24
Bir "Emekçi" ve Bir "Vatan Partisi" Oldu.....	26
Eneski Sosyalistler ve Yeni Sosyalistler	28
Demokratik Devrim-Halk Devrimi.....	30
Tartışma ve Eylem Metodu.....	32
Proletaryasız Proleter Devrimciliği Olmaz.....	34
Kişi ve İlke Yüzeyi	35
İlkelerin İçyüzü.....	38
Ak Aydınlığın Dedikleri.....	40

Ayrım III

Mao! Mao!

1- Mao-Mao Tarikatımız.....	45
"Mao-Ze-Dung Düşüncesi..."	45

2- Dünyayı Sarsan 2 Deyiş Tse Tung mu? Ze-Dung mu?	46
3- Sosyalizmin Üçlemine: Dung!	47
4- Devrim'in DEVRİM Olduğunun "Keşfidir"	48
5- Hey Gidi "Mavzer" Yoldaş.....	48
6- Yarisömürge de Tüm Silahlı Ölüm.....	49
7- Çin'in Birinci Kuvayimilliyeciliği: Uzun Yürüyüş.....	50
8- Çin'in Yunan'ı Japon Mao Yaratığı mıdır?.....	51
9- Türkiye'de miyiz? Osmanlılıkta mıyız?.....	52

Ayrım IV

Devrimcilerde Başızsız Develik II

Ak-Aydınlık Sosyalist Kurultay Düşü	57
Türk Solu'nun Serüveni.....	57
Yeni Aydınlığın Serüveni	58
Aydınlık'ın 1 iken 2 Oluşu.....	60
Ak-Aydınlık: Kör Dövüşü	61
Âleme Verir Talkını.....	62

Ayrım V

05 Mart 1971 Durum Yargılaması Konferansı'ndan

Ak-Aydınlık: Münafık Çocuklar.....	67
------------------------------------	----

Ayrım VI

CIA Sosyalizmi Tarih Kalpazanları

CIA Sosyalizmi Tarih Kalpazanları	77
Karacümlesi Eksik Sosyal Cambazlıklar.....	78
Metafizik Kaşığı ile Skolâstik Pislği Yiyiş.....	79
Sosyalizm Çakallarının Vakfa Pevlemeleri	80

Tarihin Gelişimini “Dümdüz” Eden Kim?	82
“1- Tavr-ı Evvel:	83
“2- Tavr-ı Sâni:	83
“3- Tavr-ı Sâlis:.....	84
“4- Tavr-ı Rabi:.....	84
“5- Tavr-ı Hamîs:	84

Ayrım VII

CIA Sosyalizmi Nasıl Yapılır?

CIA Sosyalizmi Nasıl Yapılır?.....	89
1- Japonya’da “MARKSİST” Polis	90
2- Çarlığın “PROLETER DEVRİMCİ” Ajanları	90
3- 1905 “Devrimci”si: POP GAPON.....	91
4- Türkiye’nin “POP”ları	92
5- Provokasyonun Amacı İşçi Sınıfını Partisiz Bırakmak	93
6- Minarenin Kılıfı ve Sıçan Aklı	93
7- Suçüstü Yakalanış.....	94

Ayrım VIII

Mao Kalpazanları

Mao Kalpazanları.....	99
Ak-Aydınlık’ın Eylemdeki Bir Provokasyonu	102
Apışıp Kalan Cici Maocular	103

Ayrım I

**Hikmet Kıvılcımlı'nın
"CIA Sosyalizmi" Yazılarına Sunuş**

Hikmet Kıvılcımlı'nın “CIA Sosyalizmi” Yazılarına Sunuş

5 Mart 1971 Cuma günü; Ankara’da, Siyasal Bilgiler Fakültesi Konferans Salonunda;

Hikmet Kıvılcımlı, Mahir Çayan ve Mihri Belli’nin katılacağı, **“Büyük Derleniş ve Proletarya Partisi”** konulu bir açık oturum düzenlenmişti. Ve bununla ilgili duyurular, o dönemdeki dergi ve gazetelerde yayınlanmıştı.

Ancak, Konferans konuşmacılarından; Mahir Çayan ve Mihri Belli Konferansa katılmamışlardır.

Bunun üzerine Hikmet Kıvılcımlı, Ankara Hukuk Fakültesi’nde **“Durum Yargılaması”** konulu bir Konferans vermiştir.

Kıvılcımlı bu Konferans’ta;

“Burada kanlı biçimler almış Sınıflar Savaşının en ateşli günlerinde epeyce serinkanlı olması gereken bir “Durum Yargılaması” yapmak istiyorum. Savaşan askerler, savaşın her aşamasında: “Durum Muhasebesi” dedikleri, bir araştırı ve inceleme yaparlar, ondan sonra gene savaşa geçerler. Ben de kutsal İkinci Kurtuluş Savaşı’mızın şu aşamasında, size, birinciyi de görmüş bir arkadaşınız olarak, kısa bir yargılama, durum yargılaması yapmayı deneyeceğim” diyerek Konferansını verir.

Hikmet Kıvılcımlı bu planına uygun olarak o günkü Türkiye’nin içinde bulunduğu durumu ayrıntılarıyla anlatır. Türkiye’nin Karşıdevrim ve Devrim Cephesi güçlerini değerlendirir.

Hikmet Kıvılcımlı, Devrim Cephesini değerlendirirken Siyasi

İktidar Savaşı yapan grupları ayrıntılı bir şekilde irdeler. Ve siyasi iktidar savaşı yapanları, 5 parça olarak gördüğünü söyler.

“(…) Tabii, bunların her birinin içinde de ikinci kerte bölünmeler diye, başka parçalar var. Ama şöyle bir, ana çizisinde ayırım yapmak gerekirse, 5 parça görüyoruz” der.

“Birisi: TİP dediğimiz İşçi Partisi. O da kendine göre siyasi iktidar savaşı yapan bir örgüt durumunda.

“Ondan sonra: özellikle Yeni Aydınlık diyebileceğimiz, Aydınlık dergisi çevresinde çıkmış bir Sosyalist akım oldu. Bu da bildiğimiz gibi, iki parçaya bölündü. Birisi Ak Aydınlık oldu, ötekisi Al Aydınlık oldu.

“Bu üç akımın yanında üstünde, belki de her yanında: bir de Gençlik, büyük gençlik yığımızın savaş ve örgüt denemeleri var ve uygulamaları var”

diyerek, 4 akımı belirler.

Hikmet Kıvılcımlı'nın burada söz etmediği 5'inci akım, bildiğimiz gibi Eneksi Sosyalist akımdır. Yani, Hikmet Kıvılcımlı'nın önderlik ettiği akımdır.

İşte Hikmet Kıvılcımlı, bu 4 akımı; TİP, Ak Aydınlık, Al Aydınlık, Genç Türkler diye adlandırdığı akımları uzunca değerlendirir.

Bildiğimiz gibi Hikmet Kıvılcımlı, Ak Aydınlıkçılara ilişkin olarak; **“Mao! Mao!”** başlıklı ilk değerlendirmesini daha Sosyalist Gazetesi'nin 15 Aralık 1970 tarihli 2'nci sayısında yapar.

Arkasından 5 Mart 1971 tarihli **“Durum Yargılaması”** konulu Ankara Konferansı'nda, Ak Aydınlıkçılara ilişkin ikinci önemli değerlendirmesini yapar ve sözlerini;

“Bunu bildiğimiz gibi dünyada CIA geniş ölçüde uyguluyor. Ama bir sosyalist olarak, bizim ülkemizde sosyalizm adına böyle bir uygulama yapmak, son derece tehlikeli ve ne dediğini bilmez olmak anlamına geliyor.

“Onun için ben, adeta bu formülleri veren bütün öteki

doğru sözlerini bu Ak Aydınlikçılarının, bir nevi kundakçılık sayıyorum. Ve kendilerini burada bir kere daha arkadaşlarını önünde, belki de son olarak uyarmak isterim.”

diyerek bitirir.

Hikmet Kıvılcımlı, Ak Aydınlikçılara ilişkin değerlendirmelerini, 9 Mart 1971 tarihli Sosyalist Gazetesi’nde; **“CIA Sosyalizmi Nasıl Yapılır?”** Başyazısında ve **“CIA Sosyalizmi Tarih Kalpazanları”** adlı yazısında yapar.

Ve Hikmet Kıvılcımlı; bu yazılarla birlikte; Ak Aydınlikçılarını **“CIA Sosyalisti”** olarak adlandırır ve Devrim Cephesinde saymaz. Onları artık Karşıdevrim Cephesinde görür.

Biz de Hikmet Kıvılcımlı’nın öğrencileri olarak, Ak Aydınlikçılarını (PDA), o günden bugüne, yani 1971’den beri hep Karşıdevrim Cephesinde gördük ve Sol Ortama da göstermeye çalıştık. Onlarla 1971 yılından bu yana hiçbir platformda bir araya gelmedik.

Bu konuya ilişkin görüşlerimizi de Dergimizin geçen sayısında (15’inci sayımızda) yayınladık.

Bu sayımızda da, Hikmet Kıvılcımlı’nın Ak Aydınlikçılara ilişkin yukarıda sözünü ettiğimiz bütün yazılarını tarihi birer belge olarak Türkiye Sol Ortamına sunuyoruz.

Devrimci Mücadele Dergisi
Sayı: 16, Eylül-Ekim 1995

Not: Hikmet Kıvılcımlı’nın PDA üzerine yaptığı eleştirilerin bir derlemesi olan ve Devrimci Mücadele Dergisi’nde yayımlanan yazılara biz; **“Devrim Zorlaması- Demokratik Zortlama”** kitabından ve **“Solda Başsız Develik”** adlı makalesinden yine PDA üzerine yaptığı eleştirileri de ekledik. Böylece Hikmet Kıvılcımlı’nın PDA eleştirilerinin tümünü bir araya getirmiş olduk. Ortaya bu kitap çıktı.

Derleniş Yayınları

Ayrım II

**Devrim Zorlaması-Demokratik Zortlama
Kitabı'ndan***

---

* Devrim Zorlaması-Demokratik Zortlama, 3. Baskı, 2008, Derleniş Yayınları, s. 389-414

Eneski Sosyalizmden Enyeni Sosyalizme (Ak Aydınlık)

Bu Ayrımında: **Eneski Sosyalizmin** Teorik ve Pratik kazançları “**Susuş Kumkuması**” ile yok edilmek istendikçe, **Yeni Sosyalizmin** nasıl **Burjuva** (ABA’cı) ve **Küçükburjuva** (Yön-Devrim) ana tezleri önünde apışıp kalacağı ele alındı. **Enyeni** ve **Yeni** Sosyalizm parçalanışında **Eneski** Sosyalizmi etüt etmek ve lafta değil iş’te saymak istemeyişin kompleksi ve yarattığı Bâbil Kulesi belirtildi. **Enyeni** Sosyalizmin (Eskilik-Bireycilik-İlke) gibi konularda Küçükburjuva eğilimi yüzünden **Parti** dışında: Bilinç-Çizi-Hazırlık-Açıklama kuruntuları göze çarptırıldı.

Diyalektiğin Saçmalamaktan Ayırdı

Diyalektik birikiş (Ajitasyon + Propaganda) alanında yetti arttı. Artık Örgüte: Proletarya Partisine Diyalektik atlayış her saniye geciktikçe, iş saçmalamaya varmaktadır.

Diyalektiğin bir ana kuralı da **Birikim** momentini gerekli anında **Atlama** momentine sıçratmaktır. Örnek verelim: suyu ateşin üstüne tencereyle koyduk. Onun içindeki ısı kaç dereceye dek çıkar? 100 dereceye dek. Suyu ateş üstünde bir saat de tutsak, bin saat de tutsak, derecesini 100’den yukarıya çıkartamayız. Üzerindeki atmosfer basıncı değişmedikçe, bunun yolu yoktur.

Yalnız su değil, her şey böyledir. Hele **mücadele** (dövüş) ve

örgüt (teşkilat) biçimleri ve parolaları, inanılmaz ölçüde korkunç sonuçlarıyla büsbütün böyledir. 27 Mayıs Sosyalistleri ilkin su gibi **saf** olarak ortaya çıktılar. Sosyalist düşünce ve davranışlarla ısındıkça kızıştılar. O gidişle ateş kesilebileceklerine inandılar.

Oysa her madde gibi onların varlıkları da belirli bir **kaynaşım** kertesine (Galeyan derecesine) sahipti. Su nasıl I atmosfer basınç altında 100 dereceden aşırıca ısınmazsa, onlar da kendi erime ve kaynaşım derecelerinin ötesinde kendi kalitelerini değiştirmeksizin kalamazlardı.

Kimi **“Parti-dışı”** Sosyalistler için de mesele böyle bir “galeyan” kertesine gelmiştir. “Eski”, daha doğrusu: İlkel mücadele Biçimleri ve Parolaları görevlerini kendi çaplarında bitirmiş, yeni bir keyfiyete, niteliğe atlama sınırına gelmiştir... Devrimci düşünce ve davranışlar bugüne dek **Ajitasyon** biçimine önem verdi. Gerek düşünceler, gerekse davranışlar en çok **Ajitasyon** biçimleri ve parolaları üzerinde durdu. Son yıllar çıkan kimi girişimler, bu ajitasyonları **Propaganda** kılığına sokmaya çalıştılar.

Ancak son **“Aydınlık Olayı”** diyebileceğimiz durum, artık sırf **“Ajit-Prop”**un, okulcul bir propaganda olarak Propagandanın da **“miadını doldurduğunu”** ortaya çıkarmış bulunuyor. Artık istenildiği denli **Ajitasyon** ve **Propaganda** yapılsın, şimdiye dek yapılmışlarla alınabilmiş olandan ileri ve verimli sonuç alınamayacaktır.

Ne var ki, ilkel **biçim** ve **parolalar** üzerinde kıyasıya inat ve ısrar, sonuçları olduğu gibi bıraksa ne iyi denebilirdi. Her kertesini aşan durum gibi, **“Program”** çerçevesinde **Ajit-Prop** geriye tepmeye başladı. Yaptığını bozmaya kalkıştı. Bunu varılmış bir gelişim aşaması sayalım, ama eleştiriden uzak tutmayalım.

Küçük Sol-Ortalık, hangi **olaylarla gerçek** ilgisi bulunduğu pek belli olmayan yahut açıkça belirtilmeyen bir **kavramlar** anaforu içinde dalgalanıyor: **“Sağ Sapıtma”**, **“Sol Sapıtma”**, **“İlkede Birlik”**, **“İlkesiz Birlik”**, **“Kitle Çizgisi”**, **“Ferdî Kahramanlık”**; **“Kişi Liderliği”**, **“Âdil Hiyerarşi”** vb. vb...

Ajit-Prop Örgütlenmeye Varmalı

İşçi Sınıfına dayanmak: Sosyalist Örgüt'le olur. Sosyalist olmayan örgüt de, örgütlü olmayan sosyalist de değildir. Sosyalist örgütsüz Proletarya da olsa değildir.

O baş döndürücü kavramlar anaforu ortamında ne yapılmak isteniyor?

Kötüleme veya **kayıрма** kaygısından uzak kalarak, “**Proleter Aydınlik**”ın 2-16 sayısından örnek alalım:

“(…) Temel mesele, bir gençlik ve aydınlar hareketi niteliğini aşıp, sınıf temeline, İŞÇİ SINIFINA DAYANMA meselesidir.”

“Proleter Devrimci Hareket, karşı karşıya olduğu pratik-teorik meselelere mutlak doğru çözümler getirecek ve onu yerinde saydırmak isteyen eğilimleri yenerek, BAŞTA İŞÇİ SINIFIMIZ olmak üzere, tüm halkımızı bilinçlendirmek ve örgütlemek görevini mutlaka gerçekleştirecektir.” (Aydınlik'ta Dünya ve Türkiye, s. 241)

Kavram olarak bu “söz”lerin tersini kim öne sürebilir?

Hiç kimse sürememelidir. Aynı yazıda, benzer yayınlarda, benzer yazılarda hep öyle sürüyle doğru “sözler” yığılı. Bütün o sözlerin kendileri, 2 yıl önce ne denli gerekli göründüyse, bugün en az o denli artık bıktırıcı olmaya başlamıştır. Düşünelim: 16 ay Aydınliklar vb.leri boyu yazılanlar aynı şeyleri hep bir ağızdan yahut iki üç zıt gırtlaktan çıkararak tekrarlar kalırsa, bu kabak tadı vermez mi?

Kafa idmanı ise, onun da bir şartı şurtu vardır. Kafa bir değirmendir. Düşünce taşları arasında **gerçek olay** taneleri bulunursa, iyi kötü un öğütür. Aynı öğünmüş unu, hamur yoğurup ekmek yapmakta kullanacağımıza, tekrar tekrar değirmen taşları arasına atıp yeniden öğütmeye çalışırsak ne olur? Belki unu biraz daha “**inceltmiş**” olma tesellisi veya övüntüsü bulunur. Ama zamanla hem değirmenin taşları boşuna aşınır hem karnımız aç kalır.

Ajit-Prop, una benzerse, hamuru yoğurmak **aksiyon**, ekmeği

pişirmek **örgüttür**. Örgüt deyince, modern dünyanın manivelası olan İşçi Sınıfı üzerine, Devrim Doktrinini biri **kurmuş**, ötekisi **geçirtirmiş** olan iki Usta'nın birbirini yorumlayarak bütünleyen iki çimçiy sözünü göz önüne getirelim.

K. Marks der ki: İşçi Sınıfı sosyalist olursa her şeydir, sosyalist değilse, hiçbir şey değildir.

V. İ. U. Lenin der ki: İşçi Sınıfı örgütlü ise heptir, örgütsüz ise hiçtir.

Demek İşçi Sınıfı için **Sosyalist** olmakla **Örgütlü** olmak birbirinden ayrılmaz iki gerektir.

Eneski Sosyalizmin Düşünce ve Davranışları

ABA'cı oportünistler sosyalist örgütü biçimsizleştirince ilk tepki Eneski sosyalizmden geldi. 1965 Marksizm Kütüphanesi yayını: "Türkiye'de Kapitalizm, Tarih-Devrim-Sosyalizm, İlkel Sosyalizmden Kapitalizme vb." emekleriyle Türkiye'nin melez ekonomi ve sınıf ilişkileri açıklandı: 1- Büyük şehirlerin birkaç yüz modern Finans-Kapitali, 2- Kasabaların birkaç bin Antika Tefeci-Bezirgânı... Türkiye'nin egemen ekonomi ve toplum yapısını karakterize ediyordu. Bu kesinlikle anlaşılmadıkça Burjuva (ABA'cı) ve Küçükburjuva (Yön) "sosyalizminden" kurtulunamazdı.

27 Mayıs Politik bir **Demokratik Devrimdir**. Türkiye'de, o zamana dek, yalnız **Finans-Kapital** ve **Tefeci-Bezirgân** sınıflarının en ılımlısından en aşırısına (Faşistine, İrkçısına, Nurusuna vb.) verilen "kayıtsız şartsız" (hiçbir ceza kovuşturmasız) legal hürlüğü, 27 Mayıs, **sözde** olsun ılımlı Sosyalizme de tanıdı.

Bu tanınış çerçevesi içinde "**Protokole**" sokulan tek **Örgüt** TİP, önce Sosyalizm sözcüğünü **yasak** eden ABA'cı "Lider"lerin, sonra Sosyalizm **tekelciliği** yapmaları alanı oldu. Bu tekelciliğin hangi soysuzlaştırmalara kardığına değdik. O soysuzlaşma önünde TİP dışında bırakılan sosyalistler sonuna dek tepkisiz kalamazlardı. İlkin

dışarıdan bakana az tuhaf görünecek bir tarih sırası ile bu tepkileri 3 basamakta derlemek olağandır:

- 1- **Eneski** Sosyalist,
- 2- **Yeni** Sosyalist,
- 3- **Enyeni** Sosyalist tepkiler.

Eneski Sosyalist Tepkisi: Tekelci TİP liderlerine **en önce** ihtar çekti ve **Oportünizm** önünde ilk Bilimcil Sosyalizm **eleştirisini** açıkladı. **Çaltı** dergisinde 1965 yılı çıkan ve yarım bıraktırlan eleştirisi, umulduğundan daha geniş ilgi çekti. **“Piyasa”**: yani basın-yayın alanı Finans-Kapital’in istediğinden âlâ bir **Küçükburjuva Devrimci** yaygarasıyla kaplıydı. **Burjuva Sosyalizmi** (ABA’cı TİP liderleri) ile **Küçükburjuva Devrimciliği** (Yön liderleri) hiç anlaşmasız sıkı işbirliği içinde kültür ortamını kasıp kavuruyorlardı.

Eneski Sosyalizm, 1965 yılı kurulmuş **“Tarihsel Maddecilik”** yayınlarına devam etti. **“Türkiye’de Kapitalizm”** eseriyle Türkiye’de herhangi ciddi bir **Politika** anlayışı için temel olacak Sosyal **Ekonomi** ve **Sınıf** ilişkilerini özetledi. Türkiye: Büyük Şehirlerde birkaç **yüz** Modern **Finans-Kapitalist** ile Bütün Anadolu kasabalarında çöreklenmiş birkaç **bin** Antika **Tefeci-Bezirgânın** ekonomik **sömürüsü** ve sosyal sınıf-zümre **tahakkümü** altında idi. Bu **Ekonomik** ve **Sosyal** yapı orijinalitesi kavranılmadıkça yapılacak her **Politik** çıkış temelsiz ajitasyonlardan öteye geçemezdi.

Bütün Anadolu kasabalarını kaplamış (yukarıda Finans-Kapitale **kul**, aşağıda milyonlarca köylüye **Efendi** kesilmiş) **Tefeci-Bezirgân** Sınıfın kökleri **Antika Tarih**’te idi. Onun için **“Tarih-Devrim-Sosyalizm”** ile **“İlkel Sosyalizmden Kapitalizme İlk Geçiş: İngiltere”** adlı iki **Teorik** (yani uluslararası ölçüde değerlendirilecek sosyal sınıf ilişkileri) etüdü yayımlandı. Türkiye’de Kapitalizmin orijinal karakteristiği, ancak böyle teorik araştırmalar **bütünü** içinde ve ışığında ele alınırsa tüm kavranılabılırdi. Yoksa, Türkiye üzerine yapılacak her yakıştırma “ideoloji”, ezberlenmiş kimi sos-

yalist formüllerin hafızlığı olurdu.

Eneski Sosyalizmin 40 yıl önce “Teori-Parti-Strateji-Özgüç-Yedek Güçler-Taktik vb.” üzerine sistemli araştırmaları derinliklerin derinliğinde yatıyordu. Onları aydınlığa çıkarmak o an için olası değildi. Hiç değilse, son çeyrek yüzyıldır açıkça işlenmiş **Eneski Sosyalizmin Politika** düşünce ve davranışlarından bir yazılı-basılı bölümü olsun, ortaya konulmalıydı. Çünkü yeni kuşaklar, Cumhuriyetin 40 yıllık ekonomik ve sosyal yapısı üzerine, ısmarlama biçimsizleştirmelerden başka hiçbir şey bilmiyorlardı. Bilmemeleri için de, sağlı sollu **Küçükburjuva** darkafalılıklarının ve **“beyinsiz işgüzarlıklar”**ın türlü türlü sürümlendirilmiş ve sürümlendirilmekte idi.

Bir “Emekçi” ve Bir “Vatan Partisi” Oldu

“Emekçi” ve “Vatan” Partilerinin 1945-1954 Teorik ve Pratik gelenekleri hiçe sayıldı. Demokratik Devrimi yerlileştiren “Birinci Kuvayimilliyeciliğimiz” (Gerekçe), “İkinci Kuvayimilliyeciliğimiz” (27 Mayısçılara Açık Mektuplar), “Sosyalist Gazetesi, “Sosyalistlerarası Konferans”, “Uyarmak için...” düşünce ve davranışları (Finans-Kapital) ve (Burjuva + Küçükburjuva) Sosyalizmlerince baltalandı.

1954 yılı kurulmuş, 1960 yılına dek boğulurcasına kanlı, göz yaşlı, zindanlı, işkenceli **Düşünce** ve **Davranış** örnekleri vermiş bir Vatan Partisi vardı. 1920 Eneski Sosyalizm Programı 15 yıl sonra **“Marksizm Biblioteği”, “Tarihî Maddecilik Kütüphanesi”, “Emekçi Kütüphanesi”** gibi seri yayınlarla **Teorik** alanda; 20-25 yıl sonra **“Türkiye İşçi Çiftçi Emekçi Partisi”** ve o baskına uğrayınca **“Vatan Partisi”** hem **Pratik**, hem **Teorik** alanda legalite suyunun yüzüne çıkmıştı.

Denizde Buzuldağı gibi kalmış Eneski Sosyalizmin, hiç değilse **Vatan Partisi** ölçüsünde **Politik** Düşünce ve Davranışlarından bir bölükçeğizi olsun ortaya konmazsa, yeni kuşaklar Türkiye’nin **Ekonomik** ve **Sınıf** yapısına dayandırılması gereken günlük Politika örneklemesinden yoksun bırakılırdı. **“Siyasetimiz”, “Fetih ve**

Medeniyet” gibi ideolojik broşürlerle **Vatandaş** gibi gazeteler, 1957 **Seçim Kampanyaları**, 1957-1960 **Savunmalar** Kampanyası gibi yazılı geniş belgeler, yığınla **Tarih** ve **Millî Kurtuluş** etütleri basılamazdı. **Parti programları, tüzükleri** bekleyebilirdi.

Hiç değilse, Türkiye’de **Tekparti** ve **Çokparti** oyunlarının Ekonomik ve Sosyal içyüzlerini en **pratik** biçimiyle özetleyen **“Vatan Partisi Gerekçesi”** (**Kuvayimilliyeciliğimiz**) alındı. Millî Birlik Komitesi’ne, Vatan Partisi adına, devrim olur olmaz sunulan **Açık Mektuplar** yazılmıştı: biri Genel Sosyal **Politika özeti**, ötekisi o politikanın dayandığı **Özel Ekonomi ayrıntıları** üzerine iki teklif incelemesiydi. Bunlar: **İkinci Kuvayimilliyeciliğimiz** adıyla yayınlandı. Ayrıca günün pratiği bakımından: **“Uyarmak için Uyanmalı, Uyanmak için Uyarmalı-Türkiye İşçi Partisine Teklifler”** çıkarıldı.

En sonra, hem **günlük olayları** ters yorumlardan kurtarmak, hem **“Sosyalizmin Bilimi”** üzerine alfabetik elemanları kısaca sunmak, hem **27 Mayıs, TİP** liderleri, **Yön** yön­süzlüğü çevresindeki yampiri Tabu’ları kırmak için **Sosyalist** gazetesi çıkarıldı. Bu arada, **Sosyalist** Düşünce ve Davranış alanına Finans-Kapitalin sistemlice yaydığı ve **“Küçükburjuva Devrimcileri”**nin alabildiğine geliştirdiği kargaşalığa Teorik ve Pratik bir çekidüzen verecek **“Sosyalistlerarası Konferans”** çağrısı yapıldı.

Eneski Sosyalizmin yazıyla ve sözle yaptığı bütün o çabalar yalnız sıkı sıkıya **Sansür** edildi.

Kimlerce?

Hemen **sağlı-sollu** herkesçe. **Finans-Kapital** ne yaptığını biliyordu. **Burjuva Sosyalizmi**: Polis korkusunu umacılaştırmıştı. **Küçükburjuva Sosyalizmi**: “o yârimin eski huyu” ile, tavan arasında fare tıkrıtlarıyla koşuşarak, “Senin dükkân kapansın, benim dükkân açılınsın” anlamlı ezeli **“teorisi”**ni düzüyordu. Aman, Eneski Sosyalizmin sesi işitilmesin!

Eneski Sosyalistler ve Yeni Sosyalistler

Yeni Sosyalizm: Eneski Sosyalizmin orijinal çabalarını (İkinci Millî Kurtuluş tezini), bir “çeviri” olan: Burjuva “Demokratik Devrimi” başına “Millî” sözcüğünü geçirerek örtbas etmekle, asıl Devrimin en önemli iktidar problemine Yömvâri yan “çizdi”.

Eneski Sosyalistlerin aylar ve yıllar boyu yazılı, sözlü uyarı ve teklifleri birikimini yaptı. **Yeni Sosyalizme** atlayış görüldü. Yeni Sosyalistlerin en eskisi: İkinci Emperyalist Evren Savaşı’nın bittiği yerde başlıyordu. Onun, Birinci Emperyalist Evren Savaşı bitimiyle başlamış bulunan Eneski Sosyalizmi bütünüyle tanımış olması beklenemezdi. Ancak Eneski Sosyalizmin yalnız **“Pratik”** alanda tek tük, Frenkçede **“exploit”** dedikleri biçimde, yaptığı sansasyonel işleri kulaktan kapma, ağızdan dolma dedikodulardan öğrenmekle kalmıştı. **“Teorik”** alanda hiç değilse yazılı basılı Eneski Sosyalist çabalarını: “Görmedim bilmem, almadım vermem” yollu hiç işitmemişçe kulağının arkasına atıverdi. Ama Eneskilerden hiçbir zaman hiçbir şey okumamış, hatta dinlememiş olmakla rahat rahat, kimi gerine kasıla övünmesi de beklenemezdi!

Anlaşılan her yiğidin bir yoğurt yiyişi olur. Yeni Sosyalistler, üzerlerinde hiçbir eski toz bırakmamak kaygısı ile ortaya yepizyeni çıkmak istediler. Eneski Sosyalistlerin: **“Atma Avcıoğlu, Din Kardeşiyiz!”** dedikleri Küçükburjuva Devrimciliğinin **“çok satış”** yapan sütunlarında (“Yön”de) görünmeyi, **“az satışlı”** Eneski Sosyalizm sütunlarında (Sosyalist’te) görünmekten daha **“yeni”** buldular.

Eneski Sosyalizmin bir yıl önce basılmış Teorik eserinde, bir **“Doğulu”** bilginin bir **“Batılı”** bilginle benzer yanlarını görünce kutsal isyanlarını haykıran Yeni Sosyalistler: sonra yarım buçuk Marksist bir **“Batılı”**nın yarım buçuk “teorik” bir makalesini Türkçeye çevirince aynı **“Doğulu”**nun aynı **“Batılı”** ile benzerliğini başlık yapmakta sakınca görmediler.

Eneski Sosyalizmle en ufak işbirliğini göze alamayan Yeni Sosyalistleri en az kınayanlar Eneski Sosyalistlerdi. Yeni Sosyalistlerin yeni girişimlerini en çok teşvik edip yazıyla, örgütle, kişiyle destekleyenler de gene Eneski Sosyalizm oldu. Eneski Sosyalistlerin en kınadıkları şey boş durmaktı. Boş gezeni Allah da sevmezdi, Eneski Sosyalistler de... Çalışsınlar, bir iş yapsınlar, “başka ihsan istemezdi” Yeni Sosyalistlerden Eneskiler.

Yeniler Tercümeyi seviyorlardı. Çeviri yaptılar. Ne iyi. Yeni Sosyalistlerden kimse, Eneski Sosyalistlerin birikimini dileyemezdi. Hiç değilse Bilimcil Sosyalizmin kimi **klasiklerini** Türkçeye kazandırmaları en yeni kuşaklar için, hele yabancı dil bilmeyenler için önemli bir işti.

Ya Türkiye'nin Ekonomisi, Sosyal yapısı, Sınıf ilişkileri?

Onu da Eneskiler düşünsün müydü? İşte buna Yeni Sosyalistler pek kıyışmıyorlardı. Eneskiden bir taş alırlarsa, daha doğrusu aldıklarını saklamazlarsa, başlarına taş yağacak gibilerine geliyordu. Eneski Sosyalistlerin **kendilerini**, yenilerin çıkaracakları dergide, en görünmez yere atılmış bir taş gibi kullanabilirlerdi. Eserlerine gelince!

Eneskilerin eserleri diye bir şey var mıydı? Hadi canım siz de! Öyle saçma sapan Eneskilerin değeri olsa, bitpazarına nur yağardı. Yeni'ler Enyeni kuşakları Eneski düşünce ve davranışlarla “**kafa-karışıklığına**” uğratamazlardı. Eski elek çöplüğe, yeni elek yeni ve yüksek çiviye asılacaktı.

Eski elek: “**İkinci Kuvayimilliyecilik**” yahut “**İkinci Millî Kurtuluş**” idi. Çünkü **Birinci Kuvayimilliyecilik** ve **Millî Kurtuluş** 1919-23 yılları bitmişti. İkincisi 1950 yılları **Teorik** ve **Pratik** bütünüyle, **Stratejisi**, **Taktiği** 1923 ve 1930 planlarına göre, hem de **Parti Örgütü** ve **Parolası** ile başlatılmıştı. 1960 yılı **27 Mayıs** siyasi devrimi ile amortize edilmişti.

Yeni Sosyalistler ona katlanamadılar. Yeni, yepizyeni bir “**Strateji**” istiyorlardı. Yeni elek: **Millî Demokratik Devrim** oldu.

Doğrusu bu Türkiye'nin Eneski Sosyalizminden de eski idi. 1905 Temmuz'unda yazılmış, 1960 yılları Türkçeye çevrilmiş "**İki Taktik**" eserinden alınmıştı. "**İki Taktik**"ten 25 yıl sonra işlenmiş Türkiye'nin Strateji ve Taktiğine kim bakardı? Her şey güneşin altında her şeyden daha "iyi" olmak için daha "yeni" olacaktı.

Yalnız bir noktacı kalıyordu, "**İki Taktik**"ın yazarı, Teori'de temelin, her ülkedeki "**orijinal**" ekonomi ve sınıf ilişkileri "**karakteristiğine**" dayanırsa teori adını alabileceğini ısrarla belirtmişti. Hani Türkiye'deki MDD formülünün karşılığını ve sağlam temelini verecek orijinal **Ekonomi** ve **Sınıf** ilişkilerinin karakteristiği?

Demokratik Devrim-Halk Devrimi

"Millî" demek "Burjuva" demektir. Kelime oyunu yapma. Memleketinin orijinal sınıf mücadelesini maskeleyen. Demokratik Devrim "Halk Devrimi"dir. Burjuva yağmurdan kaçarken Küçükburjuva dolusuna tutulma.

Ondan kolayı ne var? Yaptırırsın bol şekerli bir kahve, yakarsın -efendime söyleyeyim- telli sigarayı, yatarsın arka üstü. Açarsın **İki Taktik** çevirisini. Bir daha şöyle üstünkörü göz atıverirsin... Buldurur mu sana Türkiye'nin Sosyal yapı orijinalitesini? Hayır. Sana yalnız o karmakarışık müstebit Çar Rusyası'nın çetin sosyal ve politik savaşları ortasında gelişen bir tek "**Burjuva Demokratik Devrimi**" formülünü verir. Ve onu sen günde yüz öğün de tekrarlasan, soyutlaştırmaktan kurtaramazsın.

Ve sen o formülün başına, "**Burjuva**" sözcüğü yerine falan yahut filân ülkede geçirilmiş "**Millî**" sözcüğünü geçirmekle, büyük bir "**orijinalite**" yaptım sanırsın. Yani, "**Burjuva**" ile "**Millî**" sözcüklerinin Bilimcil Sosyalizm sözlüğünde ve sosyal **gerçeklikte** aynı **olaya** ve aynı **anlama** geldiğini unutmakla kalırsın. Çünkü "**Millet**" sözcüğü, **Kapitalizmin** yarattığıdır. Kapitalizm öncesinde **Ümmet** vardır, Millet yoktur.

Hepsinden daha firaklısı [üzüntülü, dokunaklı, içe işleyeni] ise,

“İki Taktik”te: Burjuva Demokratik Devrimi veya sadece **Demokratik Devrim** adını alan olayın, gittikçe nasıl durulduğu gözden kaçmıştır. **“İki Taktik”**in bütün tartışma özü: **Burjuva Demokratik Devrimi**’ni tabulaştırıp tabulaştırmamak değil, o devrime kimin, hangi sosyal sınıfın, **İşveren Sınıfının** mı, yoksa **İşçi Sınıfının** mı baş çekeceği noktasıdır.

“İki Taktik”, iyice, duru ve kesin olarak: **Burjuva Demokratik Devrimi**’ne Çarlıkta **Burjuvazinin** değil, **Proletaryanın** öncü olacağını gösterir. Bütün problem: Devrimin **en önemli** konusu **İktidar** konusu üzerinde döner. Onun için **“İki Taktik”**, **Demokratik Devrim**’in **Burjuva** yahut **Millî** karakterini tartışmaz bile. 120 sayfa boyunca, **Demokratik Devrimde** yalnız HALK’ın (yani: **İşçilerle Köylülerin**) İktidara geleceğini savunduktan sonra, kitabın **“Sonsöz”ü** artık, kavrama daha keskin bir açıklık getirmek için, **Demokratik Devrime** dolaysızca **Halk Devrimi** adını verir.

“(...) Proletaryanın ve “HALKIN” devrim için yararlı olduğunu, devrim için gelecek kanın onların kanı olduğunu” (Lenin, İki Taktik, s. 127) hatırlatarak: **“Baylar”ın ve Ortaklarının politik eylemiyle “HALK” DEVRİMİ’ndeki tutarsızlıklarını”** anlatır (age, s. 127). Baylar: **“Rusya HALK DEVRİMİNİ kendi sınıf mücadelesi damgasıyla damgalamaktan vazgeçsiner.”** (age, s. 128) **“O büyük Burjuva sahteciliği... “İşçilerin bilincindeki Rusya HALK DEVRİMİ fikrini, sınıf mücadelesi fikri ile maskeleye eğilimine dayanmaktadır.” “İşçinin bilincindeki Rusya HALK DEVRİMİ fikrini (Brentano biçimi) bir sınıf mücadelesiyle (“bağımsız politikadan uzak sendika hareketine indirgeme” ile) maskeleye” istiyor.”** (age, s. 129, Majüs-külleyen - H. K.)

Demek Yeni Sosyalistlerin kolay buldukları soyut kavramlı formülün aslı HALK DEVRİMİ’dir. MDD’ciler 65 yıl önceki **İki Taktik**’in, birkaç ay içinde gerekli bulunduğu ve **“Halk Devrimi”** biçiminde deyimlendirdiği gelişimin gerisinde kalmışlardır. Bu kolay yanından **“Yeni”** Sosyalistliğin, ilk bakışta ve yapıda sanıldığı denli **“kolay”** olmadığı anlaşılıyor mu? Burada hangi güçlüklerin

yattığı kendiliğinden BELLİ olacaktır.

İki Taktik: Proletaryanın ve Sınıflı toplumun **Sınıf Mücadelesini** (yani sosyalizmi) değil, “**Brentano biçimi**” sosyalizmi “**tutarsızlık**” ve Halk Devrimini “**Maskelemek**” sayar. Bizim kimi üstat Yeni Sosyalistler, sokaklara dökülmüş sınıf mücadelesini “**maskelemek**” (sosyalizm **yaşağı**, yahut “**cambazlığı**” çıkarmak) karasevdasına düşerler.

Tartışma ve Eylem Metodu

Yeni Sosyalist Al (yahut Renkli) Aydınlık II. Emperyalist Evren Savaşı sonrası; Enyeni Sosyalist Mor (yahut Ak) Aydınlık 27 Mayıs sonrası Aydın Gençlik eğilimleridirler. Ana yanılırları, Proletarya Partisi dışında tartışma ve eylem kuruntularıdır. Yanılmaz Papa çalımları da cabadır.

Yeni Sosyalistler “Millî Demokratik Devrim” parolası çevresinde toplandılar. Bu Parolayı kendilerinin icat ettikleri, yahut “**Burjuva**” sözcüğü yerine “**Millî**” sözcüğünü geçirmekle çağdaş devrimciliğe daha uygun düştükleri gibi iddiaları tartışmayalım. Önce “**Türk Solu**” haftalık dergisi, sonra Yeni “**Aydınlık**” aylık dergisi ikinci yaşlarına basarken, MDD’ci **Yeni Sosyalistler** ikiye bölündüler. Yeni Aydınlık biri **Al**, ötekisi **Mor** (sonra **Ak**) kapakla ayrıştı. **Türk Solu** da **Mor** (Ak) Aydınlık’tan yana geçti.

1- **Al Aydınlık**: Mihri Belli-Vahap Erdoğan grubu olduğuna göre, özellikle **Yeni Sosyalistler** adını alabilirler. Çünkü eğilimce **II. Emperyalist Evren Savaşı sonrası** devrimcileridirler. Elbet daha sınıgılı olan bu kanat daha çok dikkati çeker.

2- **Mor (ya da Ak) Aydınlık**: Doğu Perinçek-Şahin Alpay, grubu sayıldığına göre **Enyeni Sosyalistler** adını alabilirler. Çünkü **27 Mayıs sonrası** devrimcileridirler. Elbet daha soyut kalan bu kanat daha az sınıgılı sayılır.

Gene de iki Aydınlık grubunun **Soyut Kavram** tartışmaları ancak somut problem ve olaylar üzerinde tartışılabilir. Günün **somut**

problemi nedir?

TİP'in ABA'cı düşük Liderleri hem TİP'i çarçur ettiler, hem de Türkiye'de **Proletarya Partisi** kavramını soysuzlaştırdılar. Oysa gerçek Proletarya Partisi dışında kalan her tartışma, sekte, mihenk taşsız yırtınma olur. Ne yazık ki, gerçek sosyalistlerin Parti-dışı bırakılmaları her şeyi tersine çevirmiştir.

İki Aydınlik grubunun karşılıklı **Yanlış** çıkartmaları da **ikincil** bir konu olabilir. Her iki grup da **Yeni Sosyalist**'tirler. Eski de olsalar, gökten zembille inmemişlerdir. Bilgi ve deneylerine göre kerte kerte **yanılabirirler**. Hele bir iş yapıyorlarsa, **yanılmazlık** taslamak gülünç olur. Bütün mesele yanılmakta değil, **temel yıkıcı** olmayan **yanlış** önündeki davranıştır.

Her yanlış düzeltilebilir. Ve bir yanlış düzeltildi mi, ortadan kalktı, demektir. Elbet proleterce yanlış düzeltmek: yanıldığını herkesin önünde açıkça ve temiz yürekle kabul edip, düzeltmek üzere gösterilecek doğru yolu eylemle tutmaktır. Böyle bir yanlış düzeltisinden sonra, yanlış yapanın alınına lanet damgası gibi ikide bir vurmak, her şeyden önce yanlış olur.

Yanlış nerede, nasıl düzeltilir?

Ancak ve yalnız **Parti** içinde ve bir **Organ kararı** ile. Yoksa **mutlak** olarak ne yanlış doğru değerlendirilebilir, ne de yanlış giderme sağlanabilir. Onun için grupların birbirlerinde buldukları yanlışları **İkincil** problem saymalıdır. Birincil problem, her şeyden önce **Örgüt** ve **Organ** problemi, burada **Parti** işidir. Nerede o Parti? Kimse cebinde "mavi boncuk" gibi bir Parti saklayamaz.

Ortada **üyeleri** belirlice seçilerek **eğitilmiş** ve demir **disiplinli** bir **Proletarya Partisi** bulunmadıkça, her problem sınırsızlık ve biçimsizlik içine düşebilir. Örgüt, yani gerçek **Proletarya Partisi** dışındaki başka problemler, yalnız öyle bir ölçünün yaratılması uğruna ve hemen hizaya gelinerek tartışılabilir.

Proletaryasız Proleter Devrimciliği Olmaz

Eneski Sosyalizmi “bend”lemek “ABA’cılık”ta, “sansür” etmek “MDD’cilik”te: “Fraksiyon-Yuvar-Provokasyon” üçüzünden kurtulamaz. Proletaryasız sosyalizm ve sosyalist partisiz devrimcilik boşuna ajitasyon’dur.

Ne var ki Türkiye’de Finans-Kapital, daha doğarken, ölümü görmüşçe Proletarya Partisinden ürkmüştür. En son TİP’in doğuşunu, sırf Türkiye’de gerçek bir İşçi Partisinin kuruluşunu önlemek üzere **kışkırtmıştır**. Kazara TİP içine gerçek Sosyalistlerin sızmaması için de, çoktan beri hazırladığı **lanet damgası** ile her türlü **karantina** zorbalıklarını bir an bile uygulamaktan geri kalmamıştır.

O nedenle Türkiye’nin bugünkü paradoksu ortaya çıkmıştır: İşçi Partisi dışında Proletarya Partisinin prensiplerinin savunulması durumu doğmuştur. Onun için TİP, özlenen Proletarya Partisi olmak dururken, ters yönde, gizli servislerin ve açık okşayışların itkisiyle, aristokratlığa bayılan Küçükburjuva histerisine kapılmış bulunan ABA’cı ve kısmen düşük Liderler yönünde zorlanmıştır. TİP’in gerçekten bir Proletarya Partisi olmak için **büyük “Nefis mücadelesi”**ne yardımcı olunabilir. Ancak TİP: **(Otokritik + Yığın)** problemleri yoluna girmedikçe, tartışmalarda **mihenktaşı**, pratiğin kriteriyumu olamayacağı unutulamaz.

Demek henüz kesin karar organı yok. Hiç değilse görünen sosyalistler için, bu bakımdan, en ivedili tutum: Proletarya Partisinin **gerçekleştirilmesidir**. Yoksa, her konu kişicil görüntüsünü ve komplikasyonlarını yitiremez. Her şeyin **“neyrengî noktası”** gelmiş **örgüte** dayanmıştır. Nasıl: **“Devrimci teorisiz, devrimci pratik olmaz”** ise, tıpkı öyle: **Proletarya Partisiz Proletarya Devrimciliği de olmaz**. Bu gerçek kafalarda olsun **durulmadıkça**, yapılacak her düşünce ve davranış dağınıklığı maskeler.

Her ne pahasına olursa olsun: bu boşluk doldurulacaktır. Yoksa atlama tahtasına gelmiş bütün ajitasyonlar, bütün propagandalar gibi, bütün tartışmalar da, bütün eylemler de, her türlü düşünce-davranışlar boşlukta” havada, eski deyimle “muallâkta” asılır kalır.

Duygular, sempatiler, tercihler bir yana. Hiç kimseye **özel** taş atmadan: herkese, Usta'nın deyişiyile, "**her zaman yeni olan**" en eski prensibi, Romalının: "Delenda Carthago"¹ gibi analım. **Çetecilik** yetmez. **Yuvar** savaşı 50 yıl öncesine itilsin. Yoksa kimse kimsenin saçmalamasını pratikte önleyemeyecektir. Çeteciliğin yerine, **Tü-zükle** işleyen Ordulaşma geçmeli. Ordu: gerçekten o adı alabilecek **Proletarya Partisi**'dir. Proletarya Partisiz, Proletarya Devrimciliği olamaz. Proletarya devrimciliğinin bulunmadığı yerde ise, hiçbir şey yok demektir.

Yaygın adıyla "**Aydınlık'lar çelişkisi**" denilen problem önünde tek çözüm yönü: Siyasi iktidar savaşı yapacak **Programı** ve **Tü-züğü** ile gerçekten Bilimcil Sosyalizme uygun Proletarya Partisi-dir. Hiç değilse Eneski Sosyalistler başka türlü düşünüp davranmaya zorlanamazlar. Bu genel kural konulduktan sonra, **Örgüt** dururken **Propaganda** ve **Ajitasyon** eylemleri ve tezleri **birincil** önemin verilemeyeceğinde, hiç değilse **Yeni Aydınlık**çıların kuşkusu kalmamalıdır.

Kişi ve İlke Yüzeyi

Enyeni Sosyalizm: Küçükburjuva "eşitçilliği"ne ve "İlke" mistisizmine düşmemeli.

Mor, yahut **Ak** Aydınlık denilen çevreyi ele alalım. İşte Ak Aydınlık'ın Prensip-Program yazısının başlığı:

"proleter devrimci birlik için ilkesiz birlik cephesini açığa çıkaralım!"

---

¹ Delenda Carthago: "Ceterum censeo Carthaginem esse delendam: Ayrıca düşünüyorum ki Kartaca yakılıp yıkılmalı" sözünün kısa söylenişi: Hannibal komutasındaki Kartaca Ordusu'nun Roma'ya kadar gelerek şehri kuşatması sonrası Romalılarda gelişen Kartaca karşıtlığının, Romalı Senatör Marcus Porcius Cato tarafından ilgili ilgisiz her konuşmasından sonra dile getirilişi. Bu söylemden çıkmış deyim.

Dikkat edelim. Yukarıki satırı harflerinin yazılışı ile de olduğu gibi aldık. Orada alışılmış Majüskül (iri harf)ler tüm kaldırılmış. Hiçbir sözcüğe, yahut düşünceye imtiyaz vermiş olmamak için, bütün harfler miniskül (ufacık) biçimde dizilmiş. Sanki hiçbir **“baş”** istemiyorlar: bu Baş **“harf”** (Tilcik) bile olsa.

Bir kanıdır. Herkes bir olsun. Hoş bir şey. Ama, sınıflı toplumda bu dilek nedir? Küçükburjuva egalitarizmi!..² Daha satırın ilk harfini görür görmez Ak Aydınlikçılar Küçükburjuvalıkla suçlamak istemiyoruz. Ancak böyle yazmak, mutlak eşitlik eğiliminin sembol buluşu ise, hemen söyleyelim: katılmıyoruz.

“Hurufiyyunluk” (harflerden anlam çıkarma zanaatı) saçmadır. Ama, kimi sembolizmelerin altında yatanı sezmemek yasak olamaz. Belli ki en genç Aydınlikçılar, başlıklarda majüskül harf kullanmama, içlerinden hiç kimsenin “sivrilmesine” katlanmamak isterler. Nitekim kendileri **Enyeni** Sosyalist oldukları için, sadece **Yeni** Sosyalist olanlardan kimseyi **“Majüskülleştirmemek”** alerjilerini normal sayıyorlar. Prensip-Program yazısında sık sık şöyle denilir:

“(...) her “Millî Demokratik Devrim” diyen ve belirli bir kişiye bağlılık gösteren unsuru proleter devrimci kabul eden anlayış, bizlere yabancı bir anlayıştır.” (Proleter Devrimci Aydınlik, Şubat 1970, 2-16, s. 242)

“Kökü aşırı ferdiyetçilikte yatan bu küçükburjuva zihniyet, saflarımızda gerçek birliğin, sahte, düzmece olmayan birliğin kurulmasına yönelen, tartışma ve eleştirileri bastırmaya çalışmış, belirli bir kişiye bağlılığı ilkelere bağlılığın üzerine çıkarmak istemiştir. Kendisini proleter devrimci hareketteki “âdil hiyerarşi”nin en üstünde gören bu ferdiyetçi tutum, proleter devrimci hareketin tarihini temsil ettiği iddiasına kadar varmıştır.” (ay, s. 243)

Demek harflerde **majüskülü** kaldırmak yüzeyi ile düşüncelerin özünde: **“Aşırı ferdiyetçilik”**, **“Belirli bir kişiye bağlılık”**, ken-

---

² Egalitarizm: Eşitlikçilik, eşitlik taraftarlığı.

dini “**Âdil Hiyerarşinin en üstünde görmek**”, “**Hareketin Tarihini temsil etmek**” suçlaması epey paralel düşünüyor. Anlaşıyor Ak Aydınlar gençleri “**Millî Demokratik Devrim**” formülündeki “**Demokratik**”liği harflere de, kişilere de aynen uygulamakta içtenlikçidirler, samimidirler.

Ak Aydınlar gençleri **Enyeni Sosyalist**lerimizdirler. **Kişilere** saygı kişicil bir problemdir. **Olaylara** saygı: onları oldukları gibi ele almaktır. Al Aydınlar gençleri: 1 kişi gibi koyuyorlar. Oysa o 1 kişiye “**bağlılık**”tan söz edildiğine göre: Al Aydınlar birden fazla sayıda kişileri içine almıştır. Biraz da bir Eneski Sosyalistin, yahut Eski Aydınlar yazarının bildiğini katalım: her iki Yeni Aydınlar kadrosu da aynı kültür seviyesindeki **Aydınların Mahfili**’dir.

Şimdi bu aynı seviyedeki insanlardan Ak Aydınları sadece sırf ve hep “**ilkeli**”, Al Aydınları ise sırf ve hep “**ilkesiz**” saymak nasıl inandırıcı olabilir?

“**Belirli bir kişiye bağlılık**” noktası da öyle.

Neden Al Aydınlar “**bağlı**” da, Ak Aydınlar “**bağısız**”?

Kimi anılar ise, ilk zamanda “**belirli bir kişi**” uğrunda masaya yumruk atanlar Ak Aydınlar olmuş.

Şöyle, yahut böyle. Ak Aydınların “**İlke**” tartışmasına girmiyoruz. Yalnız tezlerini açıklayan: “**İlkesiz birlik cephesi**” sözüne bakalım. Ak’çılar bu üç sözcüğün tepiştiğini, birbirini çürüttüğünü dikkatlice baksalar görürlerlerdi. Eğer “**birlik cephesi**” gerçekten varsa, öyle bir şeyin kendisi de bir “**İlke**” neden sayılmasın? “**İlke**” deyince o yalnız soyut “**Kavram**” olmak zorunda değildir. Ortada bir “**Cephe birliği**” kuruldu mu, davranış pratik bir “**ilke**” durumuna girer. Yanlış ilke, doğru ilke başka... İkisi de “**ilke**”dir.

Sonra, “**ilke**” sırf kendi başına nedir?

Boş bir kavram da olabilir, dolu bir kavram da; doğru bir kavram da olabilir, yanlış bir kavram da... “**İlke**” olmak kendi başına dolu ve doğru olmayı ispatlamaz. Dünya ne boş, ne yapma, ne kalp

[sahte] “ilke”lerle doludur?

Kapitalizm ilkesiz midir? Emperyalizm yahut Faşizm, Derebeylik yahut Nurculuk vb. kendilerine göre hep sürü sürü “**İlke**”ler tutturmuşlardır. Mesele bir yerde “**İlke**” var mı, yok mu’da değildir. Mesele **ilke** denilen şeyin ne olduğudur. “**İlke**”siz hayvan olur, insan olmaz. İnsanın “**İlkesiz**”liği bile kendince bir “**İlke**”dir. Kendi “İlke”sini benimsemeyene “**İlkesiz**” demek bir Küçükburjuva afo-konu olur. “**Bilimcil Sosyalizm ilkesi**” denecek. Mesele asıl orada çatallaşıyor ya!

İlkelerin İçyüzü

Eleştiri ortamı da, ilkelerin doğruluğu da Proletarya Partisinin PRATİK’inde gerçekleşir.

İlkelerin içyüzleri: **pratikteki** yerleri ve karşılıkları ile ölçülür. Eğer Ak Aydınlığın söylediği doğru ise, Al Aydınlık ekibi bir “**Birlik Cephesi**” kurmakla, pratikte yerini almış bulunuyor. İyi veya kötü bir “İlke”si mutlak olacaktır ki, cephesi kurulmuş. Ak Aydınlık onu “**ilkesiz**” değil, “kötü ilkeli” sayıyorsa, bunu soyut kavramlarla değil, pratik olaylarla ispatlamalıdır. Ak Aydınlık da: “**Tek ölçü pratiktir**” (ay, s. 249) diyor. Ve Al Aydınlığın “ilkesizliğine” belgeler veriyor. Onlara kısaca değelim. Belki de “tavşan orada yatıyor.”

Deniyor ki, Aydınlık “Alı al, moru mor” olmadan önce, 12’nci Sayıda bir “**Proleter Devrimci safları çelikleştirelim**” bildirisi çıkmış. “**Bildiri’de, saflarımızda tartışmayı, eleştiri-özeleştiriye örtbas etme, kapalı kapılar arkasına hapsedme eğilimlerine karşı çıkılmış.**” (ay, s. 242)

Böyle bir tartışılmaz kural olur mu? Her eleştiri mutlaka açık sâlonda yapılmayabilir. Her eleştiride kapıları ardına dayamak diye, mutlak bir “**Bilimcil Sosyalizm ilkesi**” bilmiyoruz. “**Saflarımızda**” mı denecek? Ya “**saflar**” ayrılmışsa? Ki ayrılmış... Hoş ayrılmadan ne imiş? Bir derginin yazı kurulu. Kurulun bir Program taslağı olsa

bile, “**Tüzüğü**” var mı? Yok. Niye (hangi tüzüğe, hangi maddeye) dayanılarak tartışma kapılarının illâki açık tutulması “**ilke**”leştirilecek? Belirsiz, Demek Küçükburjuva “**sağduyusu**” yetmiyor.

İkinci nokta: “**Eleştiri-özeleştiriye örtbas etme**”, “**Birliğin kurulmasına yönelen tartışma ve eleştirileri bastırma**”da (ay, s. 243), Bilimcil Sosyalizm açısından mutlak bir suç sayılamaz. “27 Mayıs” emeğindeki olayı analım. Devrimciler, günlerce sabahlara dek ateşli tartışmalardan bir adım atmaya vakit bulamıyorlar. Derken, **açık** bile değil, **aralık** duran kapıdan, bir, hem de “iyi dilekli” yoldaş kulak verir, ki... ne verirsin? Karşı taraf, bir baskınla: o uzun tartışmacıları Türkiye dışına sepetler. İmdi: O davranışı inmelen-diren tartışmayı kısa kesmek için o “**eleştirileri bastırmak**” mı iyi olurdu, yoksa **basılıp** sınır dışı edilmek mi? Demek, gene, Küçükburjuva “**Sağduyu**”su yetmiyor.

“**Eleştiri hürriyeti**” de her şey gibi dozu, biçimi değişen bir ilâçtır. Onu hekimi kullanırsa etken olur.

Hekim kimdir?

Ancak ve yalnız **Proletarya Partisidir**. O olmadıkça, bütün “**İyi Dilekler**” gibi dünyanın “**Sağduyuları**” da güme gidebilir.

Daha “**esash**” görünen başka “**ilke**”lere bakalım. Sırasıyla hep güzel, iyi, doğru şeyler dizilmiş gibi görünüyor:

1- “**Temel mesele, bir gençlik ve aydınlar hareketi niteliğini aşip, sınıf temeline, İşçi Sınıfına dayanma meselesidir.**” (ay, s. 241)

Nasıl dayanılacak?

2- “**Sürekli ideolojik mücadele yürütmek ve eylemine girmek zorundayız.**” (ay, s. 242)

Nasıl yürütülecek?

3- “**(...) Küçükburjuva ilericilerine özgü çalışma tarzlarından arınma görevi önümüzde durmaktadır.**” (agy)

Nasıl arınılacak?

4- “Başta İşçi Sınıfımız olmak üzere tüm halkımızı bilinçlendirmek ve örgütlemek görevini (proleter devrimci) mutlaka gerçekleştirecektir.” (ay, s. 241)

Nasıl gerçekleştirecek?

Daha böyle onlarca, yüzlerce kendi başına, soyut: doğru, iyi, güzel kavramlar art arda sıralanabilir. Hepsi gelir bir “Nasıl”a dayanır. Hangi **pratik** yol ve araçla o “**İlke**”ler uygulanacak?

Bu, ne aynı “**İlke**”leri günde beş yüz kez tespih çekmekle, ne kapıları artlarına dek açık salonlarda “**Bilimcil Sosyalizm**” yarışçılığına girmekle **yapılamaz**.

Bütün bunları “**yapma**”nın Modern Toplumda bulunmuş bir tek yolu ve aracı vardır. O yollu araca Siyasi **Parti** denir. Bilimcil Sosyalizmin Politik Partisi: **Proletarya Partisi**’dir. O olmadıkça hiçbir şey yapılamaz. Bütün yapılanlar Proletarya Partisine teoride ve pratikte varmıyorsa, ya “**frazeoloji**”dir, ya “**beyinsiz işgüzarlık**”tır.

Ak Aydınlık bu yönde ne diyor?

Ak Aydınlığın Dedikleri

Bilinç-Çizi-Hazırlık-Açıklama: Proletarya Partisiyle olur. Medrese goygoyculuğu bile tek merkezden örgütlenirdi ve hâlâ örgütleniyor.

“Bütün çalışmalarımızın geniş işçi ve köylü yığınlarını ve tüm halkımızı bilinçlendirmek ve örgütlemek yönünde propaganda faaliyetini esas aldığını, bugün devrimin sosyal ve psikolojik şartlarını hazırlamak amacıyla geniş bir siyasi gerçekleri açıklama ve bütün Halk sınıflarının mücadelelerini yürütme çalışması safhasında olduğumuzu unutan; kitle çizgisi anlayışımıza ters düşen, ferdi kahramanlık gösterilerini esas çalışma tarzı olarak öneren ve her şeyden önce politik bilince ikinci derecede yer veren...” vb. vb...

Bütün **çözüm** bu 16 satırlık tek cümlede toplanıyor. Bütün o uzun sözün kıyası: hangi “**SAFHA**”da [“**AŞAMA**”da] bulunduğu-muz Ak Aydınlık’tan sorulur. Bu “Safha”, bir “**HAZIRLIK**” ve

“AÇIKLAMA” safhasıdır. Orada “BİLİNÇ” (“Halkımıza bilinç”, “Siyasi bilinç”) pişirilip **piliç** gibi yenilecek ve “ÇİZİ” (Kitle çizisi”) imbiikten geçirilip cinzano şampanyası gibi içilecek.

Nasıl mı?

Ne sorarsınız? Elbet Siyasi Parti ile değil, bayağı örgütle bile değil... Ya?

Bunu Ak Aydınlik söylüyor: “ÖRGÜTLENMEK (...) YÖNÜNDE (...) PROPAGANDA”... Evet, “yönünde propaganda”.

Ne olacak hem de?

“ESAS!”

Bunlar sanki insan ayağı basmamış Türkiye denilen sönük yıldıza Devrimci Uçan dairelerle konmuş Merihli üstinsan astronotlarıdır. Hazırlığı, açıklamayı, hatta örgütü **lafla** yapacaklar!

Çorak Türkiye gerilik ve gericilik batağı içinde, “devrimcilik” uğruna çırpınan hiçbir genci **artdüşünce** yahut “önyargı” ile damgalamayı gönül hiç istemiyor. Ama, o “SAFLARIMIZ” diye koca koca laflarla ağızlarından yalın saçanların, bir Proletarya Partisi dışında hiçbir “BİLİNÇ”in, hiçbir “ÇİZİ”nin, hiçbir “SAF”ın **gerçek Devrimcilik** olamayacağı denli alfabetik bir doğruyu atlayışlarına ve 50 yıl önceden bıraktığımız tereleri “**Propaganda esas**” rahat döseğine uzanarak “**Devrimin Sosyal ve Psikolojik şartları**” diye **bize** satmalarına ne demeli?

Belki ağır konuşuyoruz. Bırakın da hafifliklerimiz beğendikleri bulutlarına uçsunlar. Çünkü karşımızda, dilimizi yakacakmışça adını ağzımıza almaktan kaçındığımız 500 Finans-Kapitalist: CHP yetmeyince DP, o yıkılınca AP, onun eksiklerini tamamlamak üzere her telden GP, CKMP, MP, MHP, MNP vb. vb... diye her aybaşında üç beş Siyasi Parti tazeliyor. Bizim çocuklar neredeler? Üç milyon kişilik **ücretli** sayılan İşçi Sınıfı var. Bir Parti kurmak için “**Objektif şartlar**” mı eksik, “**Sübjektif şartlar**” mı eksik diye, karşılıklı çift mi, tek mi oyunu ile cilveleşiyorlar.

Finans-Kapitalin de baş dileği bu. 3-5 bin Tefeci-Bezirgân ka-

saba eşraf, ayan ve ağavâtına beş on Siyasi Parti için ölüm çağında “**Sübjektif ve Objektif**” bütün şartları bulduracak. Bizim 50 bin tertemiz üniversiteli genç aydın yığınlarımız, 500 bin kapıkulu aydınımız, 750 bini yabancı ülkelerde, 1 milyonu Türkiye’de işsizimiz, 3 milyon kısmî işsizimiz, de ki yok. Her gün İşçi grevleri, Köylü işgalleri ve ayaklanmaları patlıyor. Gençlik yarış ederce geberen **Finans-Kapital** oligarşisine, mezarından zorla hortlatılmış **Tefeci-Bezirgân** plütokrasisine karşı her gün kanlı dövüşler yapıyor. **Genç** şehit kanları, **İşçi-Köylü** canları dökülürken: bir **Proletarya Partisi** için “**ŞARTLAR MÜSAİT**” mi diye diye hâtiften³ CIA sesinin vereceği Şahane “**İrade-i Seniyye**”⁴ ve “**Fetvayı Mübin**”⁵ beklenecek.

Hepimize söyleyelim: bu tartışma çıtkırıldımlığının iler tutar yanı kalmamıştır. Kendimize gelelim. Yarım yüzyıllık Bilimcil Sosyalist Devrimci geleneğimize, bir yanda “**İlân-ı aşk**” ederken, ötede ağız dolusu sövmeyelim. Sıkı mı, 5 kişi de olsanız, 10 kişi de, bir araya gelmek istiyor musunuz? Bunun lafı kalmadı, Gerçekten “**SAF**” bağlayıp, bir Proletarya Partisinin **çelik çekirdeği** içinde demir disiplinle her şeye göğüs gerebilir misiniz? Değilse, devrim gevezeliği niye? Medrese mollalığı bile, halkın içine goygoycularını⁶ bir merkezden örgütleyip yollardı. Siz başsız goygoyculukla cihangir olamazsınız.

---

³ Hâtif: 1- Sesi işitilen fakat kendisi görülmeyen. 2. Gaipten işitilen ses.

⁴ İrade-i Seniyye: Padişah emri, buyruğu.

⁵ Fetvayı Mübin: Şeyhülislam tarafından verilen, iyiyi ve kötüyü ayıran(!) karar.

⁶ Goygoycu: 1. Muharrem ayında kapı kapı dolaşarak ve ilahiler okuyarak dilenen kimse.

Ayrım III

Mao! Mao!*

---

* Sosyalist Gazetesi, Sayı: 2, 15 Aralık 1970

Mao! Mao!

Manifest gibi: “**Asya’da bir Hayalet dolaşıyor: Mao Mao Hayaleti**” diyelim. Bunun bizde de harika türleri belirdi. Yeri geldikçe konuya değinmek üzere, şimdilik kısa bir giriş deniyoruz.

1- Mao-Mao Tarikatımız “Mao-Ze-Dung Düşüncesi...”

Bizde de **derviş**’lerini buldu. Dervişlik olsun da, ne olursa olsun. Onu beceririz. Sırtta aba, elde asa, kolda Keşkül-ü fukara... Yalnız mangır mı? Fikir de dilene dilene, Mağrip’ten Maşrik’a gideriz. Hz. Muhammet: “**Utlub-ül İlm Velev fis Sıyn: Bilimi Çin’de olsa da dileyin**” demiş. Dilemişiz, gitmişiz, almışız, gelmişiz: Pusula-Barut-İpek-Kâğıt... Daha neler, ne hüneler ve biberli baharlar... Hep Çin’den gelmiş.

Neden **Sosyalizm** gelmesin?

O da geldi. Hem tam bizim Halvetiyye tarikatının elde bin bir taneli vird-ü tespihi, her parmağın üç boğumu gibi üçer üçer çekiyoruz: Marksizm-Leninizm-Mao-Zedung düşüncesi... Birbirimizi **mat** etmek için, hep onu tekerliyoruz. Ve her kim ki tekerlemezse: neuz-ü billâh Kâfir olur. Öylesine keskin Mao’cular türedi kim... **Kürsü**’lerde! “Kürsülerde” ya... Başka nerede olacak?

Evet, hiç şaşmayalım: Hepsi, İmam-Hatip diplomalı vaizler gibi. Hep siperce bir kubbenin altında yahut göklere doğru basamak basamak yükselen kutsal Minberin üstünde, gözlerimizi çevremize

kapayarak, ağzımızı Cemaate açarak okuyup üflüyoruz: Marksizm-Leninizm-**Mav-zudung düşüncesi**...” Marksizm-Leninizm” yetmiyor... İlle “**Mav-zedung düşüncesi!**”

2- Dünyayı Sarsan 2 Deyiş Tse Tung mu? Ze-Dung mu?

Çinli yoldaşlarımız, Moğol Atalarımızın kanıyla öylesine katı-şıktırlar ki, çekik gözlü, çıkık yanaklı sarp yüzleri bize ayrıca sıcak bir yakınlık verdiği için midir? İçten ısındık hepsine. Liderleri Mao, masallarımızın tükenmez büyüğü Çin Padişahı gibi geldi oturdu kimi kafalarımıza. Öylesine ki, **adını** Çin tecvidi ile kalkaleleme-yenlere⁷, cahil sapkın görmüşçe yukarıdan bakıyoruz.

Mao'nun sonu nasıl okunacak?

Birtakım kendini bilmez nabekârlar “**Tse Tung**” diyorlarmış. Neuzibillâh: kâfir oluyorlar “**Tse Tung**” diyenler. Ağırbaşlılığına toz kondurmayan ağır sayfalı, ağır bilim yüklü bir “**Aydınlık**” der-gisi de az kalsın cehennemlik ola yazmış: “**Tse Tung**” diyormuş.! Yememiş, içmemiş Çince de aslını aramış. Meğer Çin-Maçinli ağzı ona: **Tse-Tung** değil, **Ze-Dung** dermiş.

Allah, Allah! Ne ulu günah! “Bilimsel Sosyalist Proleter Aydın-lık” özel sayısında hemen, hadesten taharetle, gusül ve setr-i avret eyleyip, abdest almış: Bundan kelli, sakın ola Mao-**Ze-Dung**'a Mao-**Tse-Tung** demekten hareketle tövbe istiğfar ediyor. Bir daha mı “Mav-**Tse-Tung**” demek? Yarabbi, sen o müşriklığe artık dü-şürme Ak Aydınlık kulunu. Ve ey! Mao Mao müritleri: gözünüzü dört açın: Mao-**Ze-Dung**'a kalkar Mao-**Tse-Tung** dersenez, yeriniz Gayya kuyusunun dibi olur!

Böyle tilcik atlatmıyorlar, bizim Mao-Mao tarikatının Şih'tan icazet almış taze Halifeler... Gelin görün ki, şu Çin Ümmeti çok ince külâh eylerler adama... Türkiye'ye dek ilettikleri Mao Pey-

---

⁷ Kalkale: kuvvetli bir ses çıkartılacak şekilde harfin çıkış yerini titret-meye, çatlatmaya denir.

gamberin İncil-i Şerif'i üstüne nasıl bir ad koysalar beğenirsiniz? Olduğu gibi aşağıya alalım:

“Oeuvres Choieses de MAO-TSE-TUNG.”

Evet, bizim koyu dindar Mao Müritlerine Mao'nun Çinlileri bu af edilmez muzipliği yapıyorlar. Resmen **“Ze-Dung”**a **“Tse-Tung”** diyorlar. Hem nerede? Mao'nun Payitahtı **Pekin**'de. Yukarıdaki kitabı yayımlayanların adresleri şu:

“Yabancı Diller Baskı'ları. PEKİN,1969.”

Olabilir. Çin'de de bir **“Revizyonist”** ajanı, tâ Pekin yayınlarına dek burnunu sokmuş. **“Ze-Dung”**u **“Tse-Tung”** diye bastırmakla, **“Maocu Halk Savaşı”**na sinsice ihanet ediyordur. Bizim müritler yeminlidirler. Hâşâ! Öyle fisk-ü fücur'a⁸ ölseler düşmezler...

3- Sosyalizmin Üçlemine: Dung!

Vaktiyle, İsa dininin -eskilerce **“Teslis”** denilen- **Üçlemi** yerine, yukarıki üçüzün kuyruğunda **“Stalin”** gelirdi. Mao-Mao'cularımız onu makaslamışlar. Yerine **“Mao-Zedung”**u takmışlar. Genellikle **“Batı”**: deyince **“Hıristiyan”** akla gelir. Hıristiyan kültürüne alışmış olanlar, Sosyalizmi de **“Teslis”**leştirerek popüler olmak istemişler. Yahut düşünmeden onu yapmışlar.

Şimdi (Marksizm+Leninizm+Stalinizm) üçlemi: (Marksizm+Leninizm+Mao-Zedung) düşüncesi olmuş. **“Stalin:** (Çelikcil) demekti. Zahir, çelik yeterli görülmemiş **Mao-Zedung**'un içinde hem **“Mav-zer”** var, hem de sonu Nakkare dedikleri **“Kös”** adlı koca davulun yaman tokmağı gibi: **“Dung!”** diye her düştükçe adamın ödünü patlatıyor.

Pek sevdi kimi **“sosyalistlerimiz”** bu **“Esmâ-i Hüsnâ”** (Güzel Adlar) çekmeyi. Bizim bile neredeyse hoşumuza gidecek: **Mav-Ze-Dung”** Ho-Şi-Minh'in-kindin hoş ve cengâver kaçıyor kulağa. Yüzlerce yıldır çok çekti Çin **Ümmeti**... Kurtuluşunu 24 saat davul zurna

---

⁸ Fisk-ü fücur: Allah'a isyan içinde olmak, günah işlemek.

çalarak kutlasa yeridir. Mao'nun el kadar kızıl kaplı kitapçığını bağ-
rına basmadıkça nefes almasa hakkıdır.

4- Devrim'in DEVRİM Olduğunun “Keşfidir”

Ve nedir Mao-Ze-Dung düşüncesi?

Marksizm-Leninizmde söylenmemiş ve yapılmamış hiçbir yanı bulunmayan bir diyalektik ve pratik olay: **Devrim'in “DEVRİM” olduğunu** düşünmüş Mao. Çok haklı. Devrimin: Silahlı bir ayaklanma olduğunu da düşünmüş Mao. O hepsinden doğru.

Ya bizim Devrimbazlar?

Elbet, Moskova'dan Pekin'e, Hanoi'den Havana'ya dek yeryüzünün dört yanı kanlı ve silahlı savaşlarla Sosyalizme doğmasaydı, Santiago'da Şili'de Allende'nin “Marksizmi” Sandıktan çıkıp iktidara geçebilir miydi?

Orada bile hiç değilse Genelkurmay Başkanı gizli gizli kurban edildi, sağcılar tarafından. Hâlâ da “Devrim” oldu mu? Göreceğiz.

5- Hey Gidi “Mavzer” Yoldaş

Mao-Zedung'un Rusçadaki: “**Söz Mavzer Yoldaşın!**” şiirini aslından tercüme ve popülerize etmesine ihtiyacı yoktu. Koca Çin öyle bir yanardağın krateri olmuştu ki, orada en sünepe kalem çelebisi, akşam dairesinden çıkıp evine sağ salim gitmek istiyorsa, kalçasına, Mavzer olmadı, çakaralmaz bir tabanca takmadan yola düşemiyordu.

Neden?

Şu “ebedileştirilmiş” sözden ötürü:

“**Uzakdoğu'da Çin hacılarının etekleri bir karış kısılsa, Uzak batıda Manchester Dokuma endüstrisi zıngadık duruyor**” da ondan. Üzerinde güneşin batmadığı İngiliz İmparatorluğu bile grevden ihtilala kayıyordu da ondan. Kapitalizm kolayını bulmuştu: Batıda İşçi Sınıfını Devrime ayaklandırmaktansa, Doğuya sömürgeliğin ateşten gömleğini giydiriveriyordu.

Hele Doğunun tepesinde Osmanlı **Padişahı**, Acem **Şehinşahı**, Çin Fağfuru gibi yozlaşmış Tefeci-Bezirgânlığın küpüne zarar keskin sirke bir Derebeyi tünatılmış bulunuyorsa: o hepsinden ucuz ve rahat sömürü alanıydı. Yarisömürgenin yerli Bekçi Köpekleri(ve yalnız onlar mı?) zaten birbirleriyle hırlaşıp kuduzlaşmaktan ve kendi kendilerini ısırırmaktan öteye geçemezlerdi. (Yerli “Devrimci”lerimizin yaşı ona benzemese!)

6- Yarisömürgede Tüm Silahlı Ölüm

Yarisömürgelerden Osmanlı parçalanıp kuşa çevriliyordu. Acem diyarının hazineleri, Teheran’dan [Tahran’dan] yukarısı senin, aşağısı benim: hak payı eski kalantör Emperyalistler arası kasap çengelinde kesilip biçilmişti. Ortada tek Antika **av**: Uçsuz bucaksız 6 milyon küsur kilometre karelik, Dünyanın içinde ayrı ve kapalı bir Dünya olan Çin **yarisömürgesi** kalıyordu. Onu kim yiyecek?

Kapitali olan herkes! Bütün limanlarını, ırmaklarını, göllerini yetmiş iki buçuk eski oturaklı, yeni yırtıcı çeşit Emperyalist canavarları tutmuş. İkide bir yan yattın, çamura battın: Çin’in her işine, **topla tüfekte**, açık ve kanlı saldırıyorlar. Bu saldırılarla iyice ahenkleştirilmiş Çin iç düzeninin her kaya dibinde bir silahlı Çakıcı haydut, günde metelik için adam doğruyor. Her dağ tepesine bir ayrı din ve ayrı kin fişkirtması General “Savaş Ağası” sivrilmiş, durmayıp silahlı yağma ve yangın kışkırtıyor.

19’uncu Yüzyıl ortasından (Kapitalizmin devresel **Ekonomik** Krizlerinden) 20’nci Yüzyıl ortasına (Kapitalizmin **Politik** Krizlerine: Evren Bunalımlarına, Evren Savaşlarına, Evren Devrimlerine) dek, her büyük sanayi ufunetini başkasının ülkesine boşaltmak isteyen soyguncu: kesik başlı, yerde yatan Çin Bereket ejderhasının tatlı etine saldırmış. Ama **lafla** değil, çıplacık **silahla** saldırmış. Çinli de, diline dolanan zikr-ü tespihle değil, eline geçen her türlü yabayla, kazmayla, bıçakla, kamayla, yani gene **silahla** ha bire, ulu-orta Harakiri yapıyor, karnını kılıcıyla deşip kanlı bağırsaklarını dışarıya fırlatıyor.

7- Çin'in Birinci Kuvayimilliyeciliği: Uzun Yürüyüş

Bunalımlar, İç savaşlar, Dış savaşlar... Ayrıntılarına girmeye-
lim. Kanın gövdeyi götürdüğü Çin'de herhangi bir Devrimcinin:
1789-1830-1848-1871-1905-1917 vb. Devrimlerinin soluk ve tü-
kürükle olmadığını “**Keşif**” etmesine hiç ihtiyacı yoktu.

Mareşal Çan-Kay-eşeği, o zamana dek el ele yürüdüğü Prole-
tarya devrimcilerini 1927 yılı kahpece arkadan vurup, Şanghay,
Nankin, Kanton'da rastladığı devrimciyi yakalıyordu. Soru sual
yok. Ellerini arkalarına bağlatıyor, koyun gibi ama boyunlarından
değil, enselerinden kestiriyor, başlarını ayakları üstüne diziyordu.

O genel kılıçtan geçiriliş sırasında idama götürülürken kaçıp ca-
nını kurtaran Mao: “**Bütün iktidar tüfeğin namlusu içinden
çıkıyor**” demeyebilir miydi? Mao bu durumda yetişmiş. Bir de bizim
serde yetiştirilmişleri düşünün!

Şehirde katliamlar sürüp giderken, **Köylerde** patlamış ayaklan-
maların başına **işçilerle** katılmamak: karşıdevrimciden başka hiç
kimsenin yapabileceği iş olamazdı. Çan-Kay-Şek Ordusu örnekti.
Kapitalist düzeni uğruna bile dövüşürken, az çok bir düzen getire-
bildikçe 2 kat büyümüştü. Haydutlara karşı kim dirense, canından
bezmiş halk, hemen onun çevresinde ordulaşıyordu. Tıpkı bizim
Birinci Kuvayimilliyeciler Anadolusu...

Onun için, **Mao**'lar **Şu**'lar, **Çu**'lar çevresinde, oldukça kısa bir
silahlı direnmeyle, 1930 yılı 50.000 kişilik ordu doğdu. Çang eşe-
ğinin 900.000 kişilik üçüncü saldırısında Mao'lar: 90.000 kişilik
orduları ile teslim mi olacaktı?

16 Ekim 1934 günü Düşmanı yarıp, **Uzun Yürüyüşe** geçmekten
başka yol yoktu. 368 gün, 18 sıradağ, 25 ırmak aşılıp, 300 çarpışma,
15 düzgün muharebe vererek, 10.000 kilometre yol alındı. 10.000
kilometre: Çin'in bir ucundan öbür ucu bile değil, oporta göbeği
idi! Şensi'ye böyle gelindi.

Şensi, ilk Çin uygarlığına kentleşme kaynağı olmuştu. Şensi'nin

inanılmaz **Stratejik Savunma** değerini kim keşfetti? Mao mu?

Hayır: Hazret-i İsa doğmadan 80 yıl önce, Çin'in Herodot'u sayılan Sseu-Matts... Kızıl Ordu'nun Uzun Yürüyüşle sığındığı yer için, Sseu-Matts: **"20.000 kişi ile bu Devlet mızrakla silahlanmış 1 milyon kişiye kafa tutabilir."** demişti. Yürüyüş sonu Kızıl Ordu'da 90 binden tam o kadar kalmıştı: 20.000 kişi... Çan 1 milyon kişiyi nereden bulacaktı? Çan bulmaya kalksa, Emperyalizm Çin'i tek vücut görmeye dayanamazdı.

8- Çin'in Yunan'ı Japon Mao Yaratığı mıdır?

Emperyalistlerin en zıppıktı haydudu Japon, daha 1931 yılı Mançurya'yı ele geçirmişti. 15 Temmuz 1937 günü Çan-Kayeseğinden, dış Moğolistan'daki Çahar'ı istedi. Gelenekçi Çin Başkentinin Çin Seddi ile korunduğu yerleri: Hopeh'i de istedi.

Japon Emperyalizmi bir hafta bile bekleyemedi. 21 Temmuzda Pekin'i, 27 Ocakta Şanghai'ı, 14 Kasımda Kanton'u işgal ederek yayılmaya başladı. Mao'nun yakasını kurtardığı 1927 yılından, İkinci Emperyalist Evren Savaşı sonu İç Savaşların bittiği 1949 yılına dek 50 milyon Çinlinin öldürüldüğü anlaşıldı.

Bütün bu olaylar mı **"Mav-Zedung düşüncesi"**nin eseridir? Yoksa **"Mav-Zedung düşüncesi"** mi o olayların ürünüdür?

Çin'de yetmiş yedi buçuk emperyalistin **"din adamı"** geçinen **misyonerlerine** bakın. Hepsi Afrika'da aslan avına çıkmış **silahlı** başıbozuk kılığındalar. Papazlar bile elde silah dolaşırken **"Mav-Zedung düşüncesi"**, hele Marksizm-Leninizmle temastan sonra, ne yapabildi? 90'lık **Bonz**'ların (Çin memurlarının) arasında çelebice kalemtraşlar bileyerek, fırçalar püs külleyerek **"terasiyde şirirler"** düzmekte ve imtihana girip maaşına yarım Yen zam alma hasretini çekmekle kalabilir miydi?

9- Türkiye’de miyiz? Osmanlılıkta mıyız?

Ak sayfalar üstüne Kara tilcikler diziştirirken, **Bilimcil Sosyalizmi** kimseciklere bırakamayan ateşli beyciklerimiz var. Bunlar **öz-arı**-Türkçeyle, turnalar gibi: “**Ortam! Ortam!**” diye dem çekerler. “Mav-Zedung düşüncesini”, yerin dibinden zorla göğe fırlatan **ortam** dediğimizdir. O ortam: Kapitalizmin son kertesinde, **Komprador** Burjuvazinin memleketi yabancı emperyalistlere, hiçbir **maske** takılmaksızın sattığı ortamdır. O, Yarisömürge Antika İmparatorluğunun paldır küldür yıkıldığı ortamdır.

Mao’yu Mao yapan **Ortam**: Çin Yarisömürge İmparatorluğunu hem **didik didik** etmek, hem olduğu gibi **alkoymak** gibi çelişik amaçların kasırgalı kıyametidir. Türkiye’de Osmanlı Yarisömürge İmparatorluğunu hem **paramparça** etmek, hem ortak Yerli Komprador, Yabancı Finans-Kapital sağlamalı olarak **korumak** isteyen çelişkiler Kıyameti, 50 yıl öncelerine gelen Türkiye’dir.

Antika **Çin** İmparatorluğu, Emperyalistler arasında bir türlü paylaşamadığı için, tümü ile patlayışı **40 yıl** kan ve ateş saçan bir volkan gibi işledi. Antika **Osmanlı** İmparatorluğu: **Yemen-Trablus-Balkan-Birinci Emperyalist Evren-Birinci Kurtuluş** savaşları sırasında bütün dalları, kolları budandığı için, Sovyetler Devrimi’ne sırtını dayamış **birkaç yıllık** Kuvayimillie savaşı ile hiç değilse **Politik** anlamda bir **Bağımsız Türkiye biçiminde** istikrarlaştı.

O nedenle, **Çin**’de **Demokratik Devrim** Komprador Burjuvazinin tahakkümünden bir türlü kurtulamadı. Komprador Burjuvazinin göbek bağı **Yabancı Finans-Kapital** emrinde kaldı. Millet önünde her türlü meşruluğunu ve öncülüğünü yitiren burjuvazinin yerine, ancak İşçi Sınıfı **Demokratik Devrimi** ele aldı. Yörüngesine oturttu. Proletarya öncülüğünde Demokratik Devrim, önüne geçilmez akışıyla **Sosyalist Devrime** ulaşmaktan başka çıkar yol bulamadı.

Türkiye’de **Demokratik Devrim**, bir **Milli Kurtuluş Savaşı** biçiminde gelişti. Komprador İttihatçı Burjuvazi çarçabuk kendisini ele vererek, egemenlik yeteneğini ve gücünü yitirdi. Burjuvazi, 20’nci Yüzyılın genel kuralı içinde bir ayrıcalık sağlayıp, **Demokratik Devrimin** siyasi yüzeylede başını bağlayabildi. Ve 19’ncü Yüzyıl ortasından beri “**Yabancı Sermaye**” kılığında Türkiye’ye girmiş bulunan Finans-Kapital: “**Devletleştirilme**” baskısı altında, Devlet Kapitalizminden doğru **Yerli Finans-Kapital** egemenliğini sağladı.

Bugün Türkiye’de Maoculuk taslamak: Türkiye’yi 50 yıl geride kalmış Osmanlı İmparatorluğu ile karıştırmak olur.

Ayrım IV

Devrimcilerde Başsız Develik II*

---

* Sosyalist Gazetesi, Sayı: 3, 22 Aralık 1970

Ak Aydınlık Sosyalist Kurultay Düşü

Sağda, Solda ve Sosyalizmde görülen Başsız-Develik sürüp gidiyor. “**Devrimciliğimiz**”in de o illetten yakasını sıyıramayacağı kendiliğinden anlaşılır. Onun için Devrimci Başsız-Develik üzerine genelleme yapmaya pek yer yok. Her yerimiz gibi orada da: Otorite düşmanlığı (Anarşi) ile Otorite megalomanlığı (Müstebitçilik) yarışa kalkmıştır. Bu üzücü genel eğilimin kimi karakteristiklerini sırf ve yalnız örnek olaylar içinde kısaca araştırmak yeter.

Türk Solu’nun Serüveni

Biliyoruz. **Sosyalist ve Tarihsel Maddecilik Yayınları** bir sinyal vermişti. Ankara’nın mayalanışı sırasında, önce haftalık **Türk Solu** çıkarılmak istendi. Burada amaç: İşçi Hareketini Sendikalizm ve Parlamentarizm yozlaşmasından korumaktı. **Türk Solu**, çarçabuk “**Ahbapçavuşlar**” yayını eğilimine saptı. Sırf aydın gençlik yönünde baştan kara bir MDD’ci ajitasyonuna angaje oldu. Türkiye’nin **sosyal yapısı “suret-i haktan”** görülerek hasıraltı edildi. Onlar, Türkçeye yeni çevrilen kimi sosyalist kitaplardan yarım yamalak aktarmacılıklarla yetineceklerdi.

Kendi toprağımıza ve kendi insanımıza ayak basmak ve ışık tutmak isteyen yazılar onların güçlerine gitti. Sert bir lokmayı kimseye göstermeksizin acele yutuşturmak pozuna girdiler. Yerli yazıların yazarlarını da yedeklerine almış görünerek dergilerinin satışını sağlar sağlamaz, atı alıp Üsküdar’ı geçeceklerdi. Bu açıkgozlük, 50 yıl

önceki ithal malı sosyalist Kuyrukçuların hevesi idi. Bu hâle ağlamamak için gülümsenirdi. Öyle yapıldı. Geçildi. Sonuç ortada.

Türk Solu'nun **İstanbullulaşan** şahbazlığı önünde, **Ankaralı** Devrimci-Sosyalistler (SR'ler [Sosyalist Revolüsyonerler) aylık bir **"teori"** dergisi önerdiler. Gerekliydi. İçtenlikle yardımına koşuldu. Dergi **Aydınlık** adını aldı. Hacmi, birdenbire ürkütücü oldu. Gene içinde Türkiye, mumla aranacak kertede yoktu. Alışılmış ve ezberlenmiş köktenci (Radikal) dünya metinleriyle uzun uzun sayfalar taşıp dökülüyordu. İnsana, yazılanları okuyup okumadığı da sık sık soruluyordu. Elbet, **"Sosyalizmin Bilimi"** bu değildi. Ancak, Sosyalizme aşık genç okuryazarların kavram talimleri yapmaları yadırganmazdı. Belki oradan, yaşama geçilebilirdi.

Yeni Aydınlığın Serüveni

Tanesi 5 liradan satış sağlanır sağlanmaz, "Vehbi'nin kerrakesi" anlaşıldı. Aydınlık da, Türkiye'yi aydınlatmak için değil, kimi imzaları genç ve aydınlar arasında yem gibi kullanma kompleksinden kurtulamamıştı. Türk Solu denli abrakadabran bir MDD'ci yoğurdunu sulandırıp ayranlaştırarak hayranlar toplamak isteniyordu. Yeni bilginler, taze ideologlar, derinleşmeci teorisyenler hoş şeydi. Ama bu iş, bir **"büyülü deynekle"** ol deyince olmazdı. En azından Türkiye'de olmuşları hesaba katarak yola çıkılabilirdi.

Öyle **"geriye bağlılık"**, **"Yeni Aydınlıkçılar"**ı hiç sarmıyordu. Onlar ileri'ye gözlerini dikmişlerdi. Yeni, hep yeni, her zaman yeni olağanüstü **"Gazve"**ler ve **"fütuhatlar"** özlüyorlardı. Kılıç artığı geçmişten ne beklenirdi? Türkiye mi? O yavaş tempolu geri ülkenin, ters yığınlarıyla kim vakit yitirecekti? Bakın Kastro'ya, bakın Che Guevara'ya, bakın Mao'ya, bakın Ho Şi Minh'e. Bakın. Yer yüzünün yedi iklim dört bucağına hep bakın. O ne atlayıştır onlar? **"devrimcilik"** böyle olur.

İşçi Sınıfımız önünde TİP nasıl bir Dışişleri Partisi ise, ona karşı olan Aydınlık elebaşları da tıpkı öyle bir **"dışişleri ideolojisi"** idi-

ler. Her satırda bir MDD, her sayfada bir hazırlop Dünya problemi tekerledin mi, her şey olur biterdi... Bu eksantrik yaradana (Türkiye'ye) yan bakış üzerine, olumlu bir dokunma mı yapan var? O dokunmayı, birkaç nüsha **“ileri”**ye atarsın: onun dediğini, birkaç nüsha sulandırıp ağzına burnuna bulaştırırsın. Bu makyajı görenler sonra dokunmayı da öğrenseler önemsemezler. **“kürsü profesörlüğü”** sende kalır.

Yeni Aydınlıkçıların bu davranışlarını bilerek sistemleştirdiklerini söylemiyoruz. Asıl felâket de orasında. Bunu yapan, hiç düşünmeksizin **“yapan”** gizli güç: Küçükburjuva aydın ulemalığının içgüdüdür. Tehlikesinin derinliği de oradan gelir. **Bilince**: Doğru gerçeklik sunulabilir. Sınıf eğilimi ağır basmazsa, yola gelmesi de olağanlaşır. **Altbilinç** korkunçtur. Oraya püskürtülmüş her incir çekirdeği, baskı altında tutuldukça dinamitleşir. İnsanların hiçbir hayvanda görülmeyen **çıldırış**'ları, Bilince çıkarılamamış Altbilinç entipüftenliklerinin yaman dinamizm kazanışıyla patlak verir.

Yeni **“Aydınlık”** o **“derinliklere”** doğru olanca hızıyla balıklama gidiyordu. **Başsız-Develğin** bütün **“erkân ve adabı”** birikiyordu. **Müstebitçiklerin** megalomanileri ile **“Bağımsız”**ların **“izzetinefis”**leri dörtnala yarışa kalkmıştı. Artık o bir avuç aydın gençcikler ortamındaki iğreti-tekcephe olsun düşünülemezdi. Önce sinsisi, ardından akut plastik bombalar atışıldı. İş olacağına varmış, akacak kan damarda durmamıştı.

Baba Marks Yoldaş'ın bir sözü daha yerini **“Aydınlık”**ta buldu. Tarih sahnesine ilk çıkan aktörlerin oyunları **“Trajedi”**, sonra çıkanlarını **“Komedi”** olmuyor muydu? Daha ilk gününden korkmuştuk:

Aydınlık da öyle olacak mıydı?

Oldu. 50 yıl önceki Eski-Aydınlık dramatik bir **facia** idi, 50 yıl sonra çıkan Yeni Aydınlik takma ciddiyeti hayli **komik** kaçan **ortaoyunu**'na çevrilmeye doğru itildi.

Aydınlık'ın 1 iken 2 Oluşu

Şimdi hâlâ önümüze 2 “**Aydınlık**” sürülüyor. Bir Dev-Genç seminerinde insanlar en büyük içtenlikle sormuşlardı: “**Hangisi haklı?**”

Elden geldiğince **kişicil** horoz dövüşlerine yer vermemek için, bugünkü Sosyal Problemler zincirimizin **Ana halkası** açısından açıklama yaptık. Anlaşıldı mı? Evet denemez. Ortalığı öyle karıştırmışlardı ki, tozdan dumandan ferman okunamazdı. “**Oportünizm Nedir?**” “**Halk Savaşının Planları**” ve “**Devrim Zorlaması Demokratik Zortlama**” kitaplarını yayınlamaktan başka yol kalmadı.

Onlar, kendi kendilerine ne diyorlar?

Bütün yazdıkları ve söyledikleri bir noktada toplanıyor. Tazıyı gören yavrularına Tavşanın verdiği karşılık bilinir: “**Yiğit olmasına yiğit biziz, yavrularım, ama, ne o tazının yüzünü bize, ne bizim yüzümüzü ona Allah göstertmesin!**” Ak Aydınlik ile Al Aydınlik “**müstebitçikleri**” ile “**tam bağımsızlıkları**” da birbirleri üzerine aynı kanıdalar: “**Haklı olmasına haklı biziz ama, Allah ne onların yüzlerini bize, ne bizim yüzümüzü onlara göstermesin yavrularım!**”

Döne dolaşa bu dört yol ağzına geldi “**Devrimciliğimiz**”. Bizde de Me-De-De’cilik böyle olur Çelebi! Bir afili kayagan yıldızlı **Proleter**” sütten ak, ötekisi renk renk buyrultulu “**Sosyalist**” kankırımızı **Al...** Bu ikisi de “**AYDINLIK**” olan dergileri, birbiriyle boğaz boğaza **Başsız-Develik** güreşine girmiş görünce, kim bilir CIA, kutlu ve mutlu Finans-Kapital türbesine kaç tane adanık **MUM** dikmiş, yakmıştır? Ve titrek ışığı ardında kaç tane ajanını kahraman postu ile aslanlaştırmıştır?

Hangi Prensipler (pardon: “**İlkeler**” diyecektik!) uğruna dövüşülüyor? Ensemiz kökünde Finans-Kapitalin namlusu soğuk soğuk duruyor. Biz düşünmeyi ve ona göre davranmayı yadırgamayalım.

Ak Aydınlik: K r D v   

“Proleter” alt adlı **Ak Aydınlik**’ın: Al sancak üstünde  ıplak (**Marks-Engels-Lenin-Stalin**) ve kasketli (**Mao**) ba ları bulunan Kasım 1970 tarihli 25’inci sayısını açalım. Birinci yazı: “**Faşist Zorbalığı Halkın Devrimci Gücü Yıkacaktır.**” “**Dergimizin 24’ nc  Sayısı da Toplatıldı**” ara başlığı altında bakın ne ağırbaşlı sözler ediliyor:

“H kim sınıflar ve iktidarları, halkımızın mücadelesini bastırmak için her yola ba vurmakta, her türlü gizli ve açık baskı yollarını denemekte, işçilerin ve bütün halkın mücadelesini ajanlarla dağıtmaya çalışmaktadır. Gizli olarak... halkı bölmeye ve devrimci mücadeleyi durdurmaya çalışmakta... **Faşist bir diktat rl ge dönüşmek istenmektedir.**” (3)

Demek Ak Aydınlik iki Şeyi görüyor:

- 1- “**Gizli ajanların**” sosyalistleri “**dağıttığını**”;
- 2- “**Zorba**”lıktan “**fa izme**” yol alındığını...

Bu durumda ne tedbir düşünüyor?

Madem ortalığı ajanlar kesmi . İlk i  onları temizlemek olmalı. **Ak Aydınlik** kendi içindeki ajanları mı, başka “**klik**”lerdeki ajanları mı teşhis ediyor?

Hayır. Yazıyor:

“Görevimiz, halkımızı h kim sınıfların gerici Őiddetine ve faşist zorbalığına karşı hazırlamaktır.” “**İçi ve Köylü yığınlarını ve bütün halkı maddi bir g c haline getirelim:**” (agy)

  Amin? Herkes o duada.

Bu nasıl olacak?

Ak Aydınlik’ta **doğrudan doğruya** genel formüllerden başka elle tutulur pek az öneri var. **Ak Aydınlik**’ın “**kaç tümeni**” var?

T P Kongresinde görüldü: 9 delege  ıkarabilmi ler. Buna karşılık “**İlkesiz birlikçi klik**” dedikleri **Ak Aydınlik iler** 60 delege  ı-karmı lar. **Ak Aydınlik** var gücüyle o 60 delegeye saldırıyor. Bir

yandan onları: **“Aren-Boran oportünizmiyle... mücadeleden kaçma”** ile suçluyor. Ötede, onlarla kutuplaşmayı kan davası kılığına sokup: **“TİP’in başına çöreklenmiş bulunan oportünist yönetici klik”**e karşı yalnız kalıyor.

Bütün bu davranışlarına ise tek gerekçesi şu: **“Proleter devrimci düşünce, oportünizm ve revizyonizmle mücadele içinde güçlenir”**miş. (52-54) **“Mücadele”** lâf değildir. Her an **öz düşünman** gücü seçip, var güçlerle ona saldırmaktır. **Ak Aydınlik**, gücüne bakmadan, kendince bütün düşmanlarını birden yere sermek şövalyeliğine kalkışıyor. Bu **“mücadele”** değil: Asıl düşmanı bırakıp, düşmanın düşmanı ile kapışmak toyluğudur. Bir de Mao’culuk taslarlar. Mao: Japon düşmanı önünde, Çankayşek gibi kendisini kurşuna dizdirecek düşmanı, **Başkumandan** olarak tanıdı. Demek bunlar **“mücadele”**yi de, **“Maoculuğu”**da rezil ediyorlar.

Âleme Verir Talkını

O zaman, kendi yanlışı ve kendini dev aynasında görmesiyle düştüğü cılızlık ve yalnızlık onu başkalarına akıl vermek yahut düşmandan medet ummak durumuna getiriyor.

a) Akıl verişi: **“Halkımızı faşizme karşı hazırlama”**nın elinden gelmeyeceğini görerek: **“Ordunun içindeki devrimci güçler... faşist diktatörlüğe mutlaka karşı koyacaktır.”** (3) tesellisi ile avunuyor. Sana mı soruyorlar yapılacak işi? Sen ne yaparsın? Ona bak.

Demir-Döküm, Ereğli Demir-Çelik, Çorum’da Alpagut, Yarımca Seramik, Sungurlar Kazan, Gislaved vb. **İşçileri**; Tütün, Fındık, Kars, Malatya, Söke, Çukurova, Silvan, Bismil, Beytüşşebap vb. **Köylüleri** sayıyorsun. Hani onlarla örgütün?

Yok. Yalnız saydıklarından birer kişin olsa 15 delege getirirdin. 9’u zor çıkarmışsın. Dergi sayfalarında hayal zıplattıp, niye kendini de, başkalarını da aldatmaya yeğkinirsin? O hazır **akıllar** herkeste var. **İş**: Hazır elbise değildir.

b) **Düşmandan medet: “Silâhlı kurtuluş mücadeleleri”** şairliklerinden geçilmiyor. Beş yüz, bin sayfeler dolusu konular:

- 1) Filistin İhtilâli,
- 2) Feth lânetliyor,
- 3) Kamboçya’da Faşizm,
- 4) Almanya’da H. Keskin,
- 5) Çin KP 9. MK 2: CT Bildirisi,
- 6) Çin Kızıl Bekçiler,
- 7) J. Jaures ne demiş,
- 8) M-L-Mao düşüncesi,
- 9) Sovyetler geri dönüş,
- 10) Sovyet “Yeni Sistemi” feci...

Doldurdun 100 güzelim sayfayı. Sattın beşer liradan. Yazık değil mi bir şey bekleyen insancıklarımızın kafalarına?

Sen neredesin?

Türkiye’de.

Aylardan beri yeni bir şeymiş gibi neyi öneriyorsun?

“Sosyalist Kurultay”1.

Yapsana. Yapamıyorsun. Olur. Elden gelmez. Öyleyse kime yaptıracaksın?

“Aren-Boran oportünist kliği olsun, İlkesiz Birlik Cephesi olsun aynı tutum içindedir.” (54) diyorsun. Aren-Boran’ı **“TİP’in başına çöreklenmiş”** (52) görüyorsun. Sonra kalkıp kime iş buyuruyorsun?

TİP’e:

“TİP Kongresi... tek bir karar alabilir. Bu karar bir SOSYALİST KURULTAY’ın toplanmasını desteklemek kararıdır.” (53, 54)

Hayırdır inşallah. Bu rüyayı hangi Tekkenin müritleri ciddiye alır?

Ayırım V

**05 Mart 1971
Durum Yargılaması Konferansı'ndan***

---

* Durum Yargılaması, Derleniş Yayınları, s. 70-77

Ak Aydınlık: Münafık Çocuklar

Geri kalan dört daldan birisi **Ak Aydınlık** dalı. Bu Ak Aydınlıkçıların üzerinde çok şey söylenebilir. Yalnız, ben onları biraz uykuda gezer durumda görüyorum: “sairfilmenam” (uyurgezer) derdik eskiden. Yani, olaylar içinde böyle bir bunalımları var bu çocukların.

Ne yazık ki, çocuk olmalarına rağmen, biraz da münafıkça çocuklar. Olayları olduğu gibi, kendi çabalarını, iddialarını göz önüne koyunca: ister istemez bu sonuç çıkıyor.

Bunların teorik ana prensipleri, (ilkeleri, diyorlar onlar) ilkeleri, şöyle ne diyorlar diye merak edip bakılınca, birkaç noktada odaklaşıyor. Ve bu odaklaşmada bizim genel olarak sapıtma saydığımız birkaç eğilim ister istemez kendini gösteriyor.

Mesela, Marksizm deyince, Ustalarımızın her an hatırlattıkları, boyuna tekrarladıkları vazgeçilmez bir diyalektik gerçek vardır: Olaylar, mutlak surette, hoşumuza gitsin gitmesin -tıpkı askerlikte kurmayların “Durum Yargılaması” yaptıkları zaman en acı gerçeği de hiçbir kumandandan çekinmeksizin koyuşları gibi- koyulmalıdır, der bizim diyalektik mantık ve metot prensibimiz. Ayrıca, her olayı mutlaka somutça ve objektif olarak koymak, onun, püf noktası dedikleri halk dilinde, kritik momentini yakalamak diye prensipleri vardır. Onun için Usta diyor ki:

“Soyut gerçek yoktur. Gerçeklik her zaman somuttur.”

Hepiniz okudunuz bu satırları. Ben bir derliyorum.

İşte bu Ak Aydınlik Sosyalist Beyciklerinde diyeceğim, en iflah olmaz hastalık burada başlıyor. Herhangi bir problemi ellerine aldılar mı, soyut kavramlarla o problemi çözebileceklerini (hatta çözebildiklerini) ve onun etrafında istedikleri gibi konuşabileceklerini umuyorlar. Bu ise, daha başlarken, söze başladıkları anda, Marksizmin dışına kendilerini atmış oluyor. Çok acıklı bir şey oluyor.

Ve bu yüzden, soyut kavram kavgası yapma sevdası ve hastalığı yüzünden, kendi toprağımızın, kendi insanımızın problemlerine eğilmek gibi, Marksizmin alfabetik emri olan bir tutumu bir türlü ciddiye alamıyorlar. Ve ciddiye alana da adeta kızıyorlar. Ona da dikkat ettim. Öfkeleniyorlar. Nasıl olur, Mao'nun yazdığı gayet yakınlat gerçekler ortada dururken, işte Castro'nun bilmem ortaya serdiği gerçeklikler dururken, biz Türkiye'de daha ne arayacağız, falan der gibi... Arayanın da üzerine üzerine yürüyorlar.

Oysa hiçbir olay ve onun yorumu ve tabii değiştirilmesi... Biliyorsunuz, bizim için Bilim: kitaplardan alınmış pasajlar değildir. O bizim rahmetli üniversitenin diyelim, âlimane metodu: gir kütüphaneye, 500 tane kitap indir masanın üstüne, aç sayfalarımı, hepsinden birer pasaj, referansları da doldur altına, diz alt alta... Oldu sana ilim. İlim bu değil arkadaşlar, biliyorsunuz. Biliyoruz yahut hiç değilse.

Bilim, Marksizme göre: olayların yorumlanması ve değiştirilmesi düşünce ve davranışdır. Olay bir yerde yoksa bilimde yoktur. Olayların da içinde, gene diyalektik püf noktasını yakalama anlamında: mutlaka olaycığı aramak gerekir. Çünkü olaylar da bir mahşer halindedir, gerek Toplumda, gerek Varlıkta. Bu mahşerin içinde yönelmek için ilim yapılır, bilim yapılır. Yönelmek için de, olaylar içindeki olaycığı yakalamak, zinciri sürükleyecek olan halkayı, ana halkayı ele geçirmek bilimin birinci görevidir.

Oysa Ak Aydınlikçılar, bu noktada tamamen kitapçıl davranmaktan daha üstün bilim olamayacağı kanısındalar. Ve o zaman, ister istemez, insanı indiriyorlar adeta. İnsan, biliyorsunuz, zeki bir yaratıktır. Taklit de toplum hayatında bir hayli rol oynar ama

mutlaka yaratıcı düşüncedir insana yaraşan. Yaratıcı düşünce de, ki-taptan hemen ezberlenip alınabilecek parçacıklar olamaz... Mutlak hayattan, hayat deyince, sosyalizm savaşı söz konusuysa, elbette sosyal hayattan alacağız o yaratıcı düşünce ve davranış ilkelerini, prensiplerini. Bu da, her şeyden evvel, taklitten kaçınmakla olur.

Başka ülkeleri, onun kimi doğru, haklı, güzel prensiplerini alıp alıp eğer Türkçeye aktaracaksak, bu bilim olmaz. Mutlaka kendi ül-kemizdeki en orijinal olayların içindeki olaycıları seçeceğiz ki, orada dünyaya da yeni bir ses, yeni bir düşünce ve davranış örneği verebilelim.

Bütün Ustalarımız, dünyanın her yerinde, her zaman bunu yap-mışlardır. Onun için, bir Usta'nın, en büyük devrimi başarıyla so-nuçlandırmış olan Usta'nın, kendi çok geri, yani bizim Osmanlı İmparatorluğu kadar geri ülkesi için devrimci savaşa girdiği zaman, gene hepimizin bildiği bir sözünü burada bir daha hatırlatmak iste-rim. O söz aynen şudur:

“Yalnızca, devrimin Batı Avrupa'ya yayılmasını öngören parolaları değil, Batı'daki devrime katkıda bulunacak parola-ları atmalıyız.” diyor.

Sloganlar: parolalar... Yani, her devrimci için kendi sosyal, po-litik, ekonomik ortamının bütün ilişkilerini, yani olaylarını ve çe-lişkilerini gerçekten kavramak demek, başka hiçbir ülkede...

Biliyoruz, gerek Antika çağda, gerek Modern çağda, dünyanın hiçbir parçası birbiriyle at başı paralel gelişime girememiştir. Daima bir parça ilerlemiştir, Bezirgân ekonomide de. Hele Kapitalist eko-nomide büsbütün... Dünyanın bir tarafı, işte gök tırmalayan bina-larla, adeta göğe fırlamış bir bayındırlık sağlamıştır. Ötede sömürgeler, yerin dibine doğru, ondan önceki kendi uygarlıklarını dahi yitirerek, çöküp, batıp gitmiş duruma gelmişlerdir. Bu, ister is-temez, yeryüzünde her ülkenin ötekinden bambaşka ilişki ve çeliş-kiler mahşerini yaratıyor.

İşte o ilişkiler üzerinde, bizim, eğer gerçekten Marksist diya-

lektik metodu ve mantığı kullanırsak, bizim bulup çıkaracağımız, birçok, başka ülkeler içinde değeri olan düşünce ve davranışlarımız olacak. Usta diyor ki:

“Marifet başkasını taklit etmek, oradaki hazırlop prensipleri yutuvermek değil. Bizim de, icap ederse ve her zaman için, onlara, başka ülkelere verecek katkılarımız, buluşlarımız, düşünce ve davranışlarımız olmalıdır.”

Bu Ak Aydınlikçılarının, bu noktada da, genel olarak ele alındıkları zaman karşımıza birkaç tutumları çıkıyor. Bu tutumların bir tanesi, eğer müsaade ederlerse: Tekerleme tutumu diyeceğim... Kimi belenilmiş, aşırıca yazılmış, çizilmiş alfabetik doğruları en çok tekrarlamak suretiyle, büyük bir iş yapmak sevdası... Bunun için gene bizim Usta'mız... Kendileri de okumuşlardır, bilirler. Hepimiz de okumuş, biliriz, ama: uygulamak başka bilmek başkadır, biliyorsunuz. Bu da diyalektiğin en birinci şeysi: yani bilmekten bambaşkadır uygulayabilmek. Onu okuyacağım. Orada diyor ki Usta:

“Partimiz içindeki dövüşlerin tarihini bilmeksizin dışarıdan yargı yürütenler bu işi yapamazlar.”

Birinci söz bu. Hangi ülkede isek, mutlaka orada yapılmış, bizim giriştiğimiz savaşın tarihçesi üzerinde bilgi sahibi olmamız gerek. Eğer bunu kulaktan kapma, üstünkörü birtakım formüllerle ezberlemişsek, Marksist bir düşünce ve davranış içinde olmayız. Gene diyor Usta:

“Nasıl Ekonomistler şu anın siyaset görevlerini anlayamamış olmalarını gizlemek için, politikanın ekonomiye tabi olduğu yolunda ilkel gerçekleri ileri sürüyorlardıysa, tıpkı öyle, Yeni Iskracılar da (ki ona biz şimdi Yeni Aydınlikçılar da diyebiliriz – Hikmet Kıvılcımlı) toplumun siyasi kurtuluşunun şu anda bize yüklediği devrimci görevleri anlayamamış olmalarını gizlemek için, politika bakımından özgürlüğe kavuşmuş bir toplumun bağrındaki dövüş konusunda ilkel gerçeklerin sözünü edip duruyorlar.”

Cümle biraz uzun olduğu için, okuyunca belki anlaşılmadı. İki

sözcükle açıklamaya çalışalım.

Bir **Ekonomizm** vardır, çıkmıştır: İşçilerin gündelik kavgalarıyla meşgul olalım ve politikayı burjuvaziye bırakalım; çünkü politikadan o anlar, efendiler bilir, biz İşçi Sınıfı alçakgönüllü adamlarız, onların kuyruğunda gideriz, anlamına gelen.

İşin tuhafı, bizde olduğu gibi orada da, bu Ekonomistler Marksist geçiniyorlar. Ve Marksist geçindikleri için de, Marksizmin klişe bilinmiş ilkel gerçeklerini, yani alfabe sayılacak belirli gerçeklerini boyuna tekrarlıyorlar.

Bu neden ileri gelir, diyor. Çünkü bu Yeni Aydınlikçılar, şu anda bize siyasi kurtuluşun yüklediği devrimci görevleri anlayamıyorlar. Onun için de, boyuna bize, hani tereciye tere satarca, ilkel gerçekleri tekerleyip duruyorlar.

Bunun örnekleri üzerinde durmayacağım. Hepimiz, her gün bu sosyalist geçinenlerin yazdıklarını, çizdiklerini izliyorsunuzdur. Bu açıdan uyarlayabilirsiniz.

Usta bunlar için şöyle diyor:

“Marksizmin bütün canlılığını yok eden yobazca tutum yüzünden bunlar öyle körleşmişlerdir ki, başka yerde söyledikleri çok doğru sözleri bu gibi kararların kof sözlere çevirdiğini fark edememektedirler.”

Bu Ak Aydınlikçı grubun en çok düştükleri kuyu bu oluyor. Bakıyorsunuz, bir sürü doğrular diziyorlar yan yana. Ondandır, onlardan bir sonuç çıkarıyorlar: kuyunun dibine düşmek gibi oluyor. Ve tabii, bütün o söyledikleri doğrular bile kof söz haline geliyor, boş söz, boş laf, lakırdı haline geliyor. Bundan kurtulamıyorlar.

Ve örnek olarak Usta, **“Ünlü Martinov’un kuvvetli broşürünü alınız”** diyor. **“Çarlığa karşı halk ayaklanması üzerine”**... Bu deyimim ne kadar sık kullanıldığını biliyorsunuz: Silahlı halk savaşı, falan filan, diye... Orada da Ekonomistler bu tutumdalar. **“Devrimi sonuna dek vardırma”** diyorlar ve **“tutarsız burjuvaziye karşı iç sınıflara dayanma”** gibi bir yığın doğrular söylüyor-

lar. Yani, bu gibi söylevlere rastlayacaksınız, diyor. Bol bol. Ama bundan çıkacak neticeye vardık mı, bütün söyledikleri o gerçekleri dahi çürütmüş duruma geliyor, diyor.

Ak Aydınlikçı grubun sosyalizm düşünce ve davranışı, ana çizisiyle bu tutumda görünüyor. Ve bu tutum yüzünden, gene Usta'nın bir sözünü hatırlayacağım. Bol bol, çok cesur, atak davranış ve düşünceler görünüşünde önerileri sık sık yapıyorlar. Bunda en çok üzerinde durdukları, mesela işte silahlı halk savaşı, falan. Ve bundan zafere hemen ulaşmak... Usta diyor ki:

“Bir zaferin temel şartlarının bulunmadığı bir durumu geniş zafer olarak nitelendirmek, Sosyal Demokrasi için hiçbir zaman hoş görülemeyecek”

bir şeydir.

Yani biz, bulunduğumuz şartlar içinde objektif ve somut bir savaşın zaferi oluşumunu yaşamıyorsak, o zaferi hemen bugün yapmışız, yapabirmişiz gibi görünmekle, kimi aldatıyoruz? Sadece kendimizi. Yahut samimi, temiz birçok insanın kafasını bulandırmış oluyoruz.

Bunların, bu Usta sözleri ışığında yaptıklarının bütün ayrıntıları çok fazla sürer. Yalnız, en son tutumları iki noktada toplanıyor. Böyle, ne söylüyorlar, diye insan okuyunca, sonuç, nereye varıyor bu sözler, falan?

Birisi: Türkiye’de **“Vurucu Güçler”** adını verdiğimiz gerçekliğin, gençlikle ve halkla arasını açmak sevdasına benzeyen çıkışlar yapıyorlar. İşte, bu gericidir, emperyalist ordusudur, buna vurun falan filan şeklinde... Ve bunu haklı çıkarmak için de, birtakım ilkel doğruları yan yana dizip akıllarınca adam kandırmak sevdasındalar.

Hâlbuki bugünkü, şu anın devrimcilere yüklediği görev nedir?

Bunu biraz düşünseler: Gençlikle ve Halkla Vurucu Güçlerin arasını açar gürültüler çıkarmak, tamamen bir bozgunculuk yaratmaktır.

Onun dışında, ikinci davranışları (daha birçok davranışları var ama en çok göze batan): dikkat ederseniz, Çin'den maçınden alınmış bazı popüler broşürlerden çeviriler, aktarmalar yaparak, her cümlede, dikkat ettim ve şaşırdım kaldım: Amerikan Emperyalizmi, der demez, arkasından: ve Sovyet Sosyal Emperyalizmi...

Şimdi düşünün: Türkiye bir Amerikan sömürgesi durumuna gelmiş, dört bir tarafımız radarlarla, üslerle, atom başlıklı Amerikan silahlarıyla çepeçevre sarılmış. Böyle bir ülkenin devrimci sosyalistim diyen insanı: Amerikan Emperyalizminden bahsetti mi, onun yanı başına mutlaka bir de Sovyet Sosyal Emperyalizmini koymak lüzumunu duymuş. Bunun pratik neticesi nedir?

Bırakalım: Mao söylemiş, cao söylemiş, bizi ilgilendirmez. Sonucu nedir bunun?

Türkiye'yi silahlı baskısı altında sömürgeleştiren bir emperyalizmin yükünü yarı yarıya hafifletmektir. Amerikan Emperyalizmine karşıyız ve Sovyet Sosyal Emperyalizmi... Onu dedik mi: E, nerede? Onun üssü yok. Yani, Türkiye'de üssü olsa, haklı o zaman. Onun da üssü var: ikisine de karşıyız. Üssü olana bir saldırı yapmak icabetti mi, onun yanına bir başkasını da katıp böylece Amerika'nın yanı başına: Senin kadar o da suçludur, korkma, ona da vuruyoruz, demek... Bu ne olabilir? Yani bunun basit anlamı nedir?

Biliyoruz, bütün burjuvazi, yıllardan beri, hatta diyebilirim ki bildik bileli, 50 yıldan beri hep bunu ortaya atar. Ve bunun, bu sözcüğün maskesi altında da, Türkiye'de her devrimci girişimi boğmak yollarına gider. Yalandır ama burjuvazi onu kullanır.

Şimdi 50 yıl sonra, bir de bakıyoruz: Keskin sosyalistim diyen bir grup insanımız çıkıyor, yaşını başını unutarak, bir anda Amerikan Emperyalizminin Türkiye'deki kâbusunu eleştirirken, onun yanına hiç Türkiye için bugün aktüalitesi bulunmayan bir başka küfürname yaratmak gereğini duyuyor.

Bunu, bildiğimiz gibi, dünyada CIA geniş ölçüde uyguluyor. Ama bir sosyalist olarak, bizim ülkemizde sosyalizm adına böyle bir

uygulama yapmak, son derece tehlikeli ve ne dediğini bilmez olmak anlamına geliyor.

Onun için, ben, adeta bu formüllere varan öteki bütün doğru sözlerini bu Ak Aydınlikçılarının, bir nevi kundakçılık sayıyorum. Ve kendilerini burada bir kere daha; arkadaşlar önünde, belki son olarak, uyarmak isterim.

Ayrım VI

CIA Sosyalizmi Tarih Kalpazanları*

---

* Sosyalist Gazetesi, Sayı:19, 9 Mart 1971 ve Sayı: 20, 16 Mart 1971

CIA Sosyalizmi Tarih Kalpazanları

Ak Aydınlık, onu yanlışlıkla okuyacak olan her delikanlıyı, “Hanyayı Konyayı bilmez” enayi yerine koyarak şöyle diyor:

“Proletaryanın Devrim hedefine yönelmeyen bir tarih Tezi, Proletaryanın bilimi değildir.”

Söz konusu **Tarih Tezi**'nin özü **“Antika Tarih”**in gidiş kanunudur. Bu kanuna göre **Sınıflı Toplum** (yani **Medeniyet-Uygarlık**) insanlığı ne zaman bir **çıkmaza** soktuysa, o zaman Barbarlık (yani **Sınıfsız Toplum: İlkel Sosyalizm**) kılıcını çekmiş, o Gordios'un kör düğümünü kesmiştir. Bu **Tez**'de **“Proletaryanın Devrim hedefine yönelmeyen”** ne var?

Anlatılan açıktır. **Sosyalizm**: toplu yaşamak zorunda olan insanlığın öyle güçlü bir eğilimidir ki, en ilkel (**Tarihöncesi**) biçimi ile dahi, 7 bin yıl Toplumu yok olmaktan kurtarabilmiştir. **Modern İşçi Sınıfı** gibi bir Devrimci Sosyal Sınıfın bulunmadığı Antika Medeniyetler boyunca, Barbarlığın ikide bir yarattığı **Rönesanslar** (Dirilişler) gerçekte (**İlkel** bile olsa) gene **Sosyalizm**'in eseridir. Modern İşçi Sınıfının Sosyalizmi ile İlkel Sosyalizm arasında, Medeniyet tarihçilerinin uydurdukları uçurum üzerinde insancıl bir köprü vardır.

Sosyalist Beycikler, bu Tez'de ve yığınla aydınlatıcı başka sonuçlarında **“Proletaryanın Devrim hedefine”** yönelmemiş hangi noktayı görüyorlar? Bunu anlamış ve anlatmış değiller. Ancak 40 yıl işlenmiş bir araştırmayı, birkaç saatlik üstün körü kuyruk acılı oku-

mayla, bir vuruŖta yere sermek sevdasındalar. O yüzden, Tez’in btnlg içinde değerlenebilecek birkaç satırının nn sonunu makaslayarak, Tez’in aslını bilmeyen birkaç çocuğu kandırmaya yeğkinyorlar [bütün gleriyle çabalıyorlar].

Karacmlesi Eksik Sosyal Cambazlıklar

Tabii her Sosyal Tez gibi, söz konusu Tarih Tezi de, “Krs Sosyalisti” Beyciklerin sandıkları gibi yahut göstermeye çabaladıkları gibi: **Bilim için bilim** yapma hevesinden doğmadı. Doğulu Toplumlardaki Sosyal Sınıf Savaşlarının Batıdakilere göre çok daha karmaşık oluşu yüzünden yapılmış krk yıllık Teorik Pratik **savaşların** bir sonucuydu. İster istemez o çok **zellikli** savaşların anlamları ve gelişmeleri üzerinde uygulamalara yankılar verecekti.

Ak Aydnlıkı Sosyalist Beyciklerimizi de en çok zen Ŗey bu uygulamalar olmuş. Uygulamalardan birisi Tarih Tezi’nin Osmanlı Tarihinde ispatlanışıdır. Buna yle ierlemişler ki, her kızdıklarına akrep kuyrukları ile sokmaya çalıştıkları, o yaman **“Revizyonizm”**lerini nasıl kullanacaklarını bilemiyorlar. Ŗyle “bilgincil” sözler kekeliyorlar:

“Kıvılcımlı’nın tahlilinde, Tarih içinde Toplumun geçirdiği sarsıntılar, bir ileri aşamaya atılıştan hep kulak arkası edilmektedir.”

“Eř mna?” Ne demek istedikleri anlaşıldı mı? Yüksek ğretimde bu denli “kara cümlesi eksiklik” olmamalı. Belki bir kaleme aliş veya düzeltim yanlışıdır. Geçelim. Asıl okuyacak olana Tarih Tezi’nden iki fare yakalayıp sunuyorlar:

- 1- Osmanlılığın **“Kuruluş”** problemi;
- 2- O problem yüzünden tarihi **“Dümdüz”**, **“Metafizik”** görüş...

Ak Aydnlıkı Sosyalizm aslanları, bu iki iddialarını tutturabilmek için **“dümdüz”** yalanlar uydurup, hiçbir metin vermeksizin inanılmaz “cambazlıklara” girişiyorlar. Sırasıyla görelim.

Osmanlılık zerinde, Tarih Tezi’nin açık metinleri yerine Cici

Sosyalizmin şu iki makyajlı genelev sermayesi müşteriye sunuluyor:

“Kıvılcımlı, Osmanlı Devletinin kabile demokrasisi gelenek ve göreneklere üzerine kurulduğunu söylüyor. Tam tersine, Osmanlı Devletinin kurulması kabile demokrasisinin yıkılması ve yerini feodal bir Devletin alması olayıdır.”

Kıvılcımlı'nın böyle bir cümlesi yok. Cici Sosyalizm Beyciklerinin “bilimsel” kafacıkları öyle yakıştırmış. Sonra dönüp o bayağı yakıştırma üzerine Kıvılcımlı'yı arkadan vuracaklar. Böyle uydurma lafla adam kandırmak aslanlık değil, Sosyalizm kediliği bile değil, tam müflis küçükburjuva kalpazanlığını ve burjuva düşünce vurguncululuğunu maskeleyen Sosyalizm çakallığıdır.

Nasıl mı?

Belirtelim.

Metafizik Kaşığı ile Skolâstik Pisliği Yiyiş

Tarih Tezi, Osmanlılığın, kabile demokrasisi **“üzerine”** değil, kabile demokrasisinden kaynak almış vurucu güç **“tarafından”** kurulduğunu **görür**. Osmanlılık kabile demokrasisi **“üzerine kuruldu”** denilirse, Osmanlılık yaşadıkça hep kabile **demokrasisi** üzerine dayandı, demek olur ki, gerçeğe aykırı düşülür. Çünkü **“Osmanlı Devleti kurul”**dukça elbet **“kabile demokrasisi yıkılmış”**tır.)

Kabile demokrasisi: hem **kendisi yıkılıyor**, hem **Devleti kuruyor**, bu nasıl olur? denecek. Bu **“çelişkidir”** denecek. Tamam: biz de onu söylüyoruz. Eğer bu söylediğimiz, kendi aklımızdan uydurulmuş bir çelişki olsaydı: elbet **“saçma”** olurdu. Ne var ki, Osmanlı Tarihinin somut gerçekliği o çelişkinin zembereği ile kurulmuştur. Yani, **İslam** ve **Bizans** derebeylik Devletlerini **yıkan** da, **Osmanlı Devletini kuran da** aynı zamanda, aynı İlkel Sosyalizm ilişkilerini yaşatan **“Kabile Demokrasisi”**nin İlk Osmanlı İlberlerine (Gazi'lerine, Şövalye'lerine) verdiği güçtür.

İlk Osmanlılar, Bizans **Tekfurları** yahut Selçuk **Sultanları** gibi Derebeleşmiş bulunsa idiler, fethettikleri yerlerde **Dirlik Düzeni**

denilen köklü **Toprak Reformunu** ve **Tarihsel Devrimi** yapamazlardı. O zaman Toprak Köleliğinden “**Çiftçi**” durumuna geçmek isteyen ezik köylü ve halk yığınlarınca kucak açılarak karşılanmazlardı. Dolayısı ile Osmanlı Fütuhâtı, saman alevi gibi, üç kıtayı çarçabuk saramazdı. Osmanlı Devleti 600 yıl yaşayamazdı. Bütün o zincirleme Tarih olayları en kör gözün bile görmezlikten gelemeyeceği gerçekliklerdir. Hacığa yahut Finans-Kapital veletlerinin paşa keyiflerince uyduracakları Sosyalizmin kalpazanlığı ile görmezlikten gelinemezdi.

Buna karşılık, O **Tarihsel Devrim** prosesinin vurucu gücü olan **İlkel Sosyalizm** (Ak Aydınlik Beyciklerinin sevdikleri deyimle: “**Kabile demokrasisi**”) Osmanlı **Devletini** kurarken, kendi **Kan Örgütlerinin** yıkılışını getirmede mi? Getirdi. Devleti **kuran gücü yıkılır**. Bu canlı, **gerçek çelişkiyi** namusluca kavramak için üç buçuk **skolâstik** kürsü döküntüsü Cici Sosyalistin üç buçuk yılda “**Diyalettik Maddeciliği**” ezberleyip **metafizik** beyinsizliğe soysuzlaştırması yetmez. Diyalettik, ezberlenecek bir CIA Sosyalizminin **dogması** değildir. Tarih içinde canını dişine takıp **dövüşenlerin**, adım adım **uygulayabilecekleri** bir metot ve mantık işidir.

Sosyalizm Çakallarının Vakfa Pevlemeleri

Cici Sosyalizm çakalları, onları belki adam olurlar sanmış olan Türkiye İşçi Sınıfı Savaşçılarının ayak izlerini koklaya koklaya “**Pev**”lemekle, **bozgunculuk** yaratabileceklerini mi umuyorlar?

Boşuna çaba. Onu, kendilerinden çok daha aktif ve meziyetli küçükburjuva şarlatan Devrim yobazları başaramadılar. Osmanlı Tarihi, öyle Marksizm Softalığının tekerlemesi gibi: “**Kabile Demokrasisinin yıkılması ve yerini Feodal Devletin alması**” biçiminde olmadı.

Bu, eski sapık sosyalizm şarlatanlığı **Trotskizmin**, aşırı ve **keskin** “**Permanan Devrim**” gevezeliği ile **Leninizmi** mat etmeye kalkışmış yenik formülünü Tarih alanına yakıştırıvermek olurdu.

Trotskizm de, onmaz maskara küçükburjuva beyinsizliği ile Tarihin basamaklarını “**düz**” ve “**yalınkat**” edebiyat mantığı ile atlatmak için şöyle demişti:

“**Çarlığın yıkılması ve yerini Proletarya Devletinin alması!**”

Bu formül, sürü sürü zıppıktı aydın sosyalistin ve gizli açık provokatörün ağzının suyunu akıtmış, suyu bulandırmıştı. Tarih öyle yürümedi: Çarlık yıkıldı. Onun yerine Burjuva İktidarı Krenski’leri kullandı. Sonra onu İşçi-Köylü İktidarı kovaladı. Proletarya Demokrasisi gene köylü yığınlarıyla Sosyalizme geçişi sağladı.

Tarihin **ileriye** gidişi gibi **geriye** gidişinde de hangi basamakları aştıysa onları olmamış saymak neyi değiştirir?

Osmanlı Tarihi, “**Kabile Demokrasisi**” yıkılır yıkılmaz “**Feodal bir Devlet**” biçimine girmedi. Tarihin **belirli çağı** üzerinde yapılmış bir **kesitle**, Tarihin bütün gelişimi üzerine genelleme yargı yürütmek: 19’uncu Yüzyıl ortalarına dek az çok mazur görülebilecek burjuva **metafizik** mantığını ve metodunu kullanmak demektir.

Ak Aydınlıkçı Beycikler, kendilerine sakınmaları için kaç yol açıklama yaptığımız bir çukura düştüler. Burjuva profesörlerinin sempozyumundaki metafizik “Osmanlı Feodalitesi” tekerlemelelerini sözde bize gönderip eleştirimizi alacaklar ve hepsini birden basacaklardı. Bir daha sözlerinde durmadılar. Burjuva Tarih Tezini mal bulmuş mağribi gibi yayınladılar. Şimdi düştükleri Skolâstikle, kendi kafalarını da çorba ederek cezalandırdılar.

Söz konusu Tarih Tezi, Osmanlı Toplumunun Toprak temelinde Derebeyleşmeyi azıttıran **Kesim** (Mukataa) düzeninden önce, ilk yüzyıl boyu sürmüş, ikinci yüzyıla doğru Mehmet Fatih olmadan yeni bir dirilişe uğratılmış bir **Dirlik Düzeni** yaşandığını açıklamıştır. Ak Aydınlıkçı Cici Beycikler o yüzyıl boyu yaşanmış ve “**Miri Toprak**” rejimi ile Tanzimat’a dek kalıntılarını zaman zaman teptirmiş bulunan **Dirlik Düzeni**’ni niçin atlıyorlar? Akıllarınca Tarih Tezi’ni yalan dolanla çürütmek için.

Tarihin Gelişimini “Dümdüz” Eden Kim?

Bir tezi çürütmek için, ilkin onun özünü namusluca, hiçbir tah-rife girişmeden olduğu gibi koymak, sonra yanlışlığını gerçek olay-ların ışığında açıklamak gerekir. Cici Sosyalist Beycikler, bunun tam tersine kalkışıyorlar, Tez üzerine kendi uydurdukları yalanlara dayanıp, bilmeyenleri aldatacak şöyle sövgüler havlıyorlar:

“Kıvılcımlı’nın Tarih Tezi Marksist bir Tarih kavrayışın-dan uzaklaşmakta, sonuç olarak Tarihi dümdüz bir gelişme olarak gören metafizik bir Tez olmaktadır.”

Evet. Bunu yazabiliyorlar. Sözcüklerin, anlam namusu tanıma-yan dillere isyan edemeyeceklerini bilen Cici Sosyalistlerimiz hep öyle kelimelerin ırzına geçmekle, kendi namuslarını lekelediklerini kavrayamıyorlar. Yukarıda Osmanlı Tarihinde Burjuva bilginleri-nin ve Ak Aydınlikçı çömezlerinin nasıl **“Metafizik”** mantıklarına kurban gittiklerine değdik. Ak Aydınlik Beyciklerinin en bukale-munu olan DP’ye (Demokrat Parti’ye değil, onun ilk faşist koman-dolarından keskin Sosyalizme fırlamış Bay DP’ye) yanımıza her sokuluşunda en az birkaç öğün söylediğimiz söz hep; **“Tarihi düm-düz bir gelişme”** saymaktan çekinmesiydi. Şimdi sıra onlara gel-miş. Onlar bizi **“dümdüz gelişme”** ile suçluyorlar!

Ne var ki, Tarih Tezi yıllar yılıdır **yazılı** ve **basılı** olarak ortada duruyor. Acep Ak Aydınlik Beycikleri Tez’e “tükaka” demekle kim-senin okumayacağını, hele anlayamayacağını mı sanmışlar? Tarih Tezi, Osmanlılığın İlkel Sosyalizm’inden Sınıflı Topluma ve en sonra Derebeleşmeye geçişindeki basamakları, en somut örneği ile 300-400 yıl önce yazılmış Osmanlı Tarihlerinden alıp açıkla-mıştır. Örnek, **Hacı Halife** (Göç [Hicrî]: 1058. Doğum [Miladî]: 1647) ile **Nâimâ’nın** (G: 1121. D: 1708) tarih felsefelerinden özet-lenmiştir.

“Tarih-Devrim-Sosyalizm” kitabında, İlkel Sosyalizmden Me-deniyete geçiş, olağanüstü duru gerçeklikte 5 “Tavır” (Aşama) ola-rak özetlenir:

“1- Tavr-ı Evvel:

“Doğuş sıralarında (...) devletin “*Sahib*”i vardır. (...) “YOLDAŞ ve GÖZCÜ” demek olan sahibidir o. Sahip sözcüğünün ilk anlamından kayışı, gittikçe ZIT anlama gelişi, Toplumun özellikle toprak ilişkilerindeki soysuzlaşma, DERE-BEYLEŞME gidişi ile geçirdiği değişikliklere ayna olur.” (Tarih Devrim Sosyalizm, Derleniş Yayınları, Üçüncü Baskı 2012, s. 244)

Bu açıklama nedir?

Tarihin “dümdüz-metafizik” değil, **Diyalektik** bir gelişimle “zıt” (çelişik) gidiş gösterdiğine belgedir. Ve bütün ondan sonraki 4 “**Tavır**” (Aşama) böyle diyalektik **ilişki-çelişkilerle** Derebeyleşmeye doğru basamak basamak atlayıp geçer.

Derebeyiliğe uzanan 4 aşama:

“2- Tavr-ı Sâni:

“İlk Barbarın ülkücü karakteri aşınmaya başlar. Toplumda o zamana kadarki *KAN* örgütü yerine, *SINIFLAR* ve *SINIF* dövuşü geçince: artık, içerideki gerginliği dengeleştirecek, eski her şeyde (*ORTAKLIK*: Müşareket) prensibi güden *GELENEK* ve *GÖRENEK*’ler *YASAK* edilecektir.” (age, s. 247)

“(...)

“(...) *KANDAŞLIK* bağları yerine *KUL* ve *AĞA*, *KÖLE* ve *EFENDİ* ilişkilerini geçirmek kolay edinilir bir bilim değildi. O hinoğluhinliği başka kimse çakmadan öğrenen açık göz, eski *KAN* düzenli *EŞİT* ve *KANDAŞ* toplumu ancak atlatabilirdi.” (age, s. 250)

Her düşünce dolandırıcısı olmayan için besbelli olduğu gibi: “**EŞİT KANDAŞLIĞI... YASAK**” etmekle onun “**GELENEK-GÖRENEK**”lerini “**YOK**” etmek arasında uçurumlar vardır. Toplum bu uçurumlu aşamaları atlaya atlaya en son konağı olan **DEREBEYLEŞME**’ye varacaktır. İlgilenenler ayrıntılarını yerinde

okur. Son 3 aşama için birkaç söz:

Demek Toplum 3'üncü aşamasında bile, henüz Derebeyleşme arteryoskleroz'una girmemiştir. Gerilemez, ilerler.

“3- Tavr-ı Sâlis:

“Bezîrgân Medeniyetin yükselişi”, “Sosyal ve ekonomik gelişim devridir.” (age, s. 256)

“4- Tavr-ı Rabi:

“*Bezîrgân Medeniyetinin durması*

“(…) Eski, nispeten namuslu, az çok idealist Devlet Adamları ortadan kalkmış”tır. “Teati-i İrtişa” (Rüşvet alışverişi) ve “Mala meyilli Rical-i Mutlaka” (özel mülkiyet eğilimli müstebit Devlet adamları) türemiştir. (age, s. 256)

Demek Toplum ancak 4'üncü aşamasında Derebeyleşmeye başlamıştır. Henüz gerilemez ise de, ilerleyemez de.

“5- Tavr-ı Hamîs:

“Bezîrgân medeniyetinin çökmesi” (age, s. 258)

“Temeli: Bezîrgân-Derebeyi farelerince aşınmış bir Toplum'un öteki bütün Siyasi, Hukuki, Ahlaki, Felsefi, Dini vb. ÜSTYAPISINDA iler tutar yer kalamaz.

“(…)”

“Artık boğuşma üst tabakaları sarmıştır. SAVAŞ önlenemez, sürer. İSTİKRAZ yetmez, arttırılır. DEREBEYCE ödünç almalarla MÜSADERE'ler [Kişiye ait mallara Padişah adına el konulmaları]: çapulu zenginler katına doğru çıkarır. Onlar, çalışan fakir halk gibi kaderlerine küsemizler. Birbirlerine düşerler. Yahut Osmanlı usulü: KOYU DİNDARLIK ayranları kabarıp. (...) Kimi “HACILIĞA”, kimi Mısır'a çil yavrusu gibi kaçırlar. (age, s. 259)

“Ve son VURUŞU yapacak BARBAR, Toplumun altı üstlü bütün sınıf ve zümrelerince, kurtarıcı gibi beklenir.” (age, s. 260)

Bizim Cici Sosyalist Kalkuyruklar, bunları okumamış mıdır? Tarih Tezi **Antika** Tarihi böyle **batıp çıkan** sonsuz çelişkileri içinde buluyor: Beyciklerin yayınladıkları burjuva Feodalizm anlayışının **Skolastik** batağından burunlarını çıkarıp Tarih Tezi'ni "**dümdüz bir gelişme, metafizik bir tez**" olarak ilan etmeleri neye benzer?

Onlardan daha özürlü olan isterik salon kokotunun, kendi pisliğini lavantalarla örtmesine... Yahut onlardan daha haklı olan sokak fahişesinin, aşağılık kompleksi ile bütün komşu kadınların namuslarından şüpheyle konuşmasına ve herkese pislik atmasına... Kadıncıklar mecbur. Bu beycikleri yalana, dolana, namussuzluğa zorlayan yok sanırız.

Ayrım VII

CIA Sosyalizmi Nasıl Yapılır?*

---

* Sosyalist Gazetesi, Sayı: 19, 9 Mart 1971,

CIA Sosyalizmi Nasıl Yapılır?

İşçi arkadaşlar, belki güleceklerdir. Başka işiniz mi kalmadı? diye. “Bırakın sarhoşları yıkılsınlar” diyeceklerdir. Aydın yaygaralarına ara sıra yer verdikçe çalışan yığınlarımızdan özür dileriz.

Bu satırları sakın bol parayla lüks baskı yapan iki buçuk aydın çömezi “düzeltmek” umuduna kapılarak yazdığımız sanılmasın. Demagoji hiçbir zaman “düzeltilemez”. Aydın gençlik ortamında sağlı sollu sapıtmaların bir “Ev sahibini şaşırtmak isteyen hırsız” tipini kimi temiz gence belirtmek istedik. Yanlış hesap Bağdat’tan dönecektir.

“Sıffin” Savaşı’nda namuslu ve yiğit Müslüman saflarını bozmak için Tefeci-Bezirgân Muaviye askerlerinin mızrakları ucuna Kur’an’ı takarak, herkesten koyu “Müslüman” olduklarını göstermek istedikleri gibi, “Sosyalizm” demagogları da Marks’ın Kapital’ini ve başka “Kutsal Kitapları” kalkan gibi kullanacaklardır. “Toplum Polisi”nin kalkanları ne ise, onlarınki de odur. Toplum Polisi ne denli “Toplumcu” ise, demagoglar da o tür “Sosyalist”tirler. Bu sık sık unutturulmaya çalışılan doğruyu açıklıyoruz.

“Demagog”un (kuru lafla kara kalabalığı ayartanların) kendi yanına inanmış olup olmaması hiç önemli değildir. **“Demagogun en tehlikelisi, söylediğine inanmış olanıdır”** der Lenin. Demagogların “samimi”leri değilse bile, sahteleri, yanlış kapı çaldıklarını öğreneceklerdir. Şimdilik, hep onlarla uğraşacak olmadığımız için, kulaklarını kimi saf gençlere gösterip bükmeyle yetiniyoruz.

Finans-Kapitalin bilinçli-bilinçsiz oyuncakları “yeni” bir “Ay-

dınlık” getirdiklerini sanırlar. Oysa gölgedeki kurşuni Efendileri yüzyıllardır bile bile lades oynarlar. Bugün adına “**CIA Sosyalizmi**” dediğimiz oyun ne ilktir, ne sondur. Oyunun aktörleri gizli ajan siviline yazılmış mıdır? Kışlarında polis tabancaları var mıdır? Orası ikinci kertedir. Aktörlerin objektif olarak yaptıkları **Derlenilebilecek** her noktaya yalan dolan bombaları atmaksa, rolleri CIA Sosyalizmi içindedir. Bizim için olayda hiçbir yenilik yok.

Eski adıyla “**Burjuva Sosyalizmi**” her zaman, her yerde buka-lemun gibidir. Konduğu dalın rengini almakla eşsizdir. Bunlardan birkaç eşantyonu analım.

1- Japonya’da “**MARKSİST**” Polis

Yeryüzünde Birinci Emperyalist Evren Savaşı’ndan sonra: Japon Emperyalizminin gizli Polisi, kendi ajanlarını yetiştirdiği bir “**Marksist**” okul açtı. Ve orada, gizli Finans-Kapital ajanlarına “**Bilimsel Sosyalizm**”in inceliklerini öğretti. Japon “Marksist” ajanlarının başlıca görevleri, elden geldiğince **İşçi Sınıfı Partisi** kuruluşunu baltalamak; bunu yapamazlarsa İşçi Sınıfı Partisi içine sızarak, orada “**Keskin Sosyalizm**” yırtınmalarıyla **provokasyonlar** ve mız çıkarmaktı.

İt ürdü, Kervan yürüdü. Japon **İşçi Sınıfı Partisi**, ajan köpekleri zararsızlaştırdı.

2- Çarlığın “**PROLETER DEVRİMCİ**” Ajanları

Gerçek Sosyalizmin **İşçi Sınıfı Partisini** baltalayan Gizli Polis “**Komünizmi**”, keskin “Marksist” **Provokatörler Sosyalizmi**, yalnız **Birinci Emperyalist Evren Savaşı**’ndan sonra Uzakdoğu’da görülmedi. Ondan çok önce, Kapitalizmin yerleştiği her yerde **İşçi Sınıfı** kımıldadıkça, en kurnazca “**Suret-i Haktan**” gelen (doğruymuş gibi görünen) aşırı “**Proleterci**” (İşçi yanlı), değme “**Sol**” (Gosist) veya keskin “**Silahlı Sosyalist**” provokasyonları binbir çeşitlilik sundu.

Sosyal yapısı Türkiye’ninkine çok benzeyen eski Çarlık Rusya-

sı'nda, gerçek İşçi Sınıfı Partisini doğmadan boğmak, yahut doğunca soysuzlaştırmak için kaç türlü provokatörlükler (kışkırtıcı gizli polis ajanlıkları) icat edildiği, artık Türkiye'de dahi okunabilen klasik edebiyat sırasına girdi.

Bunların en sistemli “Teorik” olanı, Çar Jandarmasının Albay Zubatof'unca uygulanan “**Proleter Devrimciliği**”dir. Frenkçede “Uvriyerizm” (**Koyu Amelecilik**) denen bu ideolojiye göre, İşçiler eylemci aydın gençlere kanmamalıdır. **İşçi Sınıfı Partisi** yerine **sırf işçilerden** kurulmuş örgütlerde kendi çıkarlarını aramalıdır.

3- 1905 “Devrimci”si: POP GAPON

O provokasyonların en korkunç ve dillere destan Anıt örneği (Şaheseri), kişi olarak: **Pop Gapon**'dur. Pop Gapon, bizim kılıkuyruklar gibi yazı çizi kılıbıklıklarıyla havanda su dövmemiş ve yalnız bayağı “indikatörlük” (İşçi ve Köylü hareketlerini ve liderlerini belli etmeden polise ele vermek) rolü ile yetinmemiştir.

Pop Gapon, bugün artık herkesin tanıdığı içyüzüne rağmen, o zaman herkeşçe Rusya'daki 1905 İhtilaline öncü olan ilk İşçi Ayaklanışının kendiliğindenci “**Lideri**” sayılmıştı. Pop Gapon, İşçileri ellerinde dilekçe, ilahiler okuyarak: “**Çar Baba**”larına dertlerini dökmeye götürmüş, ünlü Kızıl Meydan'a gelen temiz işçi ve halk yığınlarını **Kanlı Pazar**'da kılıç ve kurşun yağmuru ile yere serdirmişti. Bu hareketin ardından, aynı Pop Gapon, Avrupa'ya geçip, **Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi**'nin tek ayık lideri **Lenin**'i de “gizli gizli” ziyaret etmişti.

Pop Gapon'un bir **Okrana** Ajanı (Gizli Çar Polisinin Papaz (İlmiye) mesleğinden adamı) olduğunu bugün bilmeyen kalmış mıdır? Pop Gapon, gerçek Sosyalizmin 1903 Kongresi'nden beri ordulaşmış İşçi Sınıfı Partisini baltalamak için İşçi Sınıfını kurşunlatarak yıldırma görevini üzerine almıştı. Farkına varmadan, yaptığı “Provokasyonla” ülkeyi Çar zulmüne karşı bir uçtan öbür uca silahlı isyana giriştiren tepkiyi aceleleştirdi.

İt üründü Kervan yürüdü. **İşçi Sınıfı Partisi**, ajan köpekleri Rusya'da da zararsızlaştırdı.

4- Türkiye'nin "POP"ları

İşçi Sınıfı Partisine karşı Türkiye burjuvazisi Çar Üstadından ve uluslararası Finans-Kapital Efendilerinden hiç aşağı kalmamak için sürekli idmanlar yapmıştır.

Türkiye'nin Modern Tarihini azıcık yaşayanlar ve bilenler, Mütareke yıllarında yabancı Emperyalist ajanlarının ve yerli burjuvazinin hangi "**İştirakiyyun**" (Komünizm) ajanlarını nasıl piyasaya sürdüklerini hatırlarlar. Bunların başlıca görevleri: Türkiye'de gerçekten bir **İşçi Sınıfı Partisi**'nin doğuşunu önlemek, baltalamaktı. Bunu yapamayınca: ya **herkesten daha önce** davranmış görünerek bir "**Sosyalist Parti**", hatta "**Komünist Parti**" kurmaya girişmek yolunu tuttular yahut **İşçi Sınıfı Partisi** içine sızarak, orada keskin "**Sosyalizm**" hatta "**Komünizm**" formülleriyle, el çabukluğu marifet, hokkabazlık yolunda **provokasyonlar** ve mız çıkarmak görevini en "**Bilimsel**" yahut en inadına "**Devrimci**" perdesi altında yerine getirmeye koyuldular.

Türkiye'nin karanlık ve nankör Sınıflar Savaşında ne aşamalar geçirilmedi? Yaşayanlar bir gün ayrıntılarıyla açıklayacaklardır. İşçi Sınıfı için ve çeşitli işyerlerinde uzun yıllar gizli polis kurduğu "**Komünist Hücreleri**" işletildi. Bu polis Komünistleri, uluslararası Emperyalist casuslarla ve ajanlarla da el ele vererek, foyaları ortaya çıkıncaya dek: "**Üçüncü Enternasyonal**" adına, foyaları sırtınca: "**Üçbuçukuncu Enternasyonal**" adına ajitasyon, propaganda, örgüt yaptılar.

Öylesi günler oldu ki, pek aşırı Polis **Marksist-Komünistlerinin** İşçi Sınıfı ve Halk yığını içine yaydıkları ateşli "**Komünist Beyannameler**"nin ve "**Komünist Dergileri**"nin hesabı, gerçek İşçi Sınıfı Devrimcilerinden soruldu. Elebaşları azılı "**Polis Komünistlerinden**" olan boylu boyunca, sözde "**Komünist Teşkilatları**"nın gürültülü, sözde "**Komünist Tevkifatları**" yapıldı. Sonra,

bu yaman “**Komünist Tevkifatları**”nın aslan ajanları, masum işçilerle birlikte, **Polis Birinci Şubesinde** epey “**Müthiş**” sorgu sual-den geçirilip, bir karanlık saatte, Polis Müdürlüğünün arka kapısından: “Defolun!” diye sokağa (İşçi Sınıfı içine) fırlatıldılar.

İt üründü, Kervan yürüdü.

Türkiye İşçi Sınıfının Partisi, hep “**ileriye kaçan**” ajan köpekleri, sık sık zararsızlaştırdı.

5- Provokasyonun Amacı İşçi Sınıfını Partisiz Bırakmak

Bu kısa açıklama bize neyi belli ediyor?

Şunu: Kışkırtıcı ajan köpeklerin İşçi Sınıfına saldırışları her zaman, sınıfın en bilinçli, en fedakâr, en yiğit öncülerinin örgütlen-diği **İşçi Sınıfı Partisine** karşı olur. Ağzıyla kuş tutsa, Partisiz bir Sınıf her zaman torbada kekliktir. Yapılan saldırı **Parti** ortada görünmüyorsa: **İşçi Sınıfı Partisi**’nin olamayacağı, hiç değilse “**henüz zamanı gelmediği**” yavesini işler. Parti, bu havlayışları kısa kesmek için yeni aşamasına davrandı mı, “**herkesten önce**” bir provokasyon örgütü öne sürmeye girişir.

Sosyalizm düşmanları için başka her şey mubahtır: “**Solculuk**” da, “**Sosyalistlik**” de, “**Komünistlik**” de en aşırıca ajitasyon ve propaganda edilebilir. Yeter ki **İşçi Sınıfı Partisi** bozulsun. Çelik çekirdeksiz “Sosyalizm”ler nasıl olsa örgütlü gericilik tarafından bozguna uğrattılır. Burjuvazi bilinçli ve örgütlüdür ya...

6- Minarenin Kılıfı ve Sıçan Aklı

Kendilerini ilkin 50 yıl önce çıkmış ilk **Aydınlık** dergisinin olubittiyle “mirasçısı” pozunda gösterebileceklerini uman “neydikleri belirsiz” kişiler, düşüncemizi ve yazımızı almak için bize çok alçakgönüllüce başvurdular. Kendilerine: **Yayının** ancak **Örgüt** için bir “**duvarcı sicimi**” olabileceğini anlattık. O şartla yazı verdik.

Onlar çok geçmeden açıkgözlüğe başladılar: Yazdıklarımızda

yeni bir öneri görüce, çıkacak dergide o öneri yerine, aynı düşünceyi sulandırarak, ilkin “kendi buluşları” imiş gibi öne sürdüler. Bir iki sayı sonra yayınlanan yazılarımızın aslı okurlara, o keskin sosyalistlerin “buluşlarını” taklit eden bir geç kalmış düşünce imiş gibi sunuldu. “**Proleter Sosyalizmi**” ile “**Burjuva Sosyalizmi**” deyimlerimizin başına getirilenler gibi... Kalpazanlık mıydı bu, yoksa toyca kurnazlık mı?

Biz, tükenmez iyi dileğimizle, o turfanda “Sosyalist” beyciklerin, Tefeci-Bezirgân artığı küçük burjuvalıklarına verdik. Düzelirler umudu ile görmezlikten geldik. Oysa onlar atı alınca Üsküdar’ı geçecek haramilikteymişler. Sosyalist Ortamda “Bilimsel” logore’lerini (söz ishallerini) akıllarınca geçer akça kılar kılmaz asıl iç yüzlerini açığa vurdular. Türkiye’de: “**İşçi Sınıfı Partisi**”nin Objektif ve Sübjektif Şartlarının **yetersiz olduğu**” iddiasına sıçradılar.

O zaman aldı bizi bir düşünce. “Karaman’ın koyunu, sonradan çıkmıştı oyunu!” Tıpkı polis ajanlarının **İşçi Sınıfı Partisini** baltalamak taktiklerine pek benziyordu bu “**Şartların yetersizliği Teorisi**”. Ne yapıyorsunuz? deyince, yetersizlik yazısını kendi dergilerindeki “**Özgürlüğe**” atfettiler. Ama yalanlamadılar da. Minareyi çalanlar, kılıfını hazırlamışlar demekti. Sıçan tırtıkçılığı ile vakit kazanacaklardı. Hele boylarını göstersizlerdi.

7- Suçüstü Yakalanış

Sonradan **Ak Aydınlıkçı** olacaklar, meşru savunma durumuna itilmiş arkadaşlarının eylemlerini “Anarşistlik” ilan etmekte, bezirgân Parti liderleriyle aynı zamana ve aynı kaba yellendiler. O yüzden **Eylemciler** ile “**Sosyalizmin Bilimi**”ni yazar geçinenler arasında çingar koptu. Ak Aydınlıkçı’lar kendilerini: “**Proleter Devrimci**” ilan eder etmez, ansızın herkesten daha “**Keskin Sosyalist**” görünmenin yolunu “**Mao-Mao**”culukta buldular. Ve dün “eleştirdikleri” Eylemcilerin “**Silahlı Halk Savaşı**” parolasını şiddetle (ama kaloriferli apartmanlarında) döktürdüler: Onlar mı

Eylem düşmanı?

Az önceki “Bilimsel” **perhizlerini**, şimdi Mao-Maoculuk **turşusu** ile keskince bozmuşlardı. “**Tarihsel Maddecilik Yayınları**”nın 3 son kitabı çıkınca, Tatar ağaları geç kaldıklarını anladılar. Bu yol “**İşçi Sınıfı Partisi**”ni herkesten önce kendilerinin girişiminde kurmak sevdasıyla “**Sosyalist Kurultay**” çağrısına ılgar [akın] ettiler. Ve bir yol daha metotlarına sadık kaldılar: Kaç yıl önce “**Sosyalist**” gazetesinde çıkmış “**Sosyalistler Konferansı**” çağrısını ağızlarında, hiç anmaksızın, soysuzlaştırma çabasına daldılar.

Yaşları benzemesin, Dünyada ve Türkiye’de **İşçi Sınıfı Partisi**’ni önce baltalama, sonra ele geçirme yolundaki casus taktiği ve provokasyonu ile iyice paralele düştüklerini ve “**Cesaret arz edenken, sirkatlerini söylediklerini**” anlamadılar. Suçüstü yakalandılar.

Ayrım VIII

Mao Kalpazanları*

---

* Sosyalist Gazetesi'nin 6 Nisan 1971 tarihli 23'üncü sayısında yayımlanan bu yazıda Hikmet Kıvılcımlı'nın imzası bulunmamaktadır. Fakat kendisine ait olmasa bile yayın öncesi kendisinin denetiminden geçtiği için burada yayımlamayı uygun gördük. (Yayımcının notu.)

Mao Kalpazanları

Ünlü Kızıl Kitap'ın birinci bölümü parti üzerinedir. Ve bu bölümün, (yani kitabın) birinci cümlesi: “Parti'nin” Çin Halkının önderlik merkezi olduğunu söyler.

Ve bütün birinci bölüm boyunca, Mao'nun çeşitli zamanlarda Parti'nin önemini vurgulayan cümleleri yer almaktadır.

Her Marksist-Leninist lider gibi Mao da, partinin birinci derecedeki önemini çok iyi kavramış, tüm mücadelesi boyunca partiyi güçlendirmiş ve partiyi daima kitlelerin önderi kılmıştır.

Ak Aydınlik ve benzerlerini yani bizdeki sahte Maocuları çekmiştir, bunlar her nedense parti meselesine hiç girmiyorlar. [Bu paragrafta bazı dizgi hatalarına bağlı olarak birkaç kelimenin düştüğü anlaşılıyor. Yayıncının notu]

Bir zamanlar “İşçi sınıfının politik-ideolojik-örgütsel öncülüğünden” söz ederlerdi. Hadi İdeolojik öncülüğü “Mao Zedung düşüncesiyle” hallettiler diyelim, peki politik öncülük nasıl gerçekleşecek? Ak Aydınlik dergisiyle mi?

Hadi onu da o dergiyle sağlasınlar...

Ya örgütsel öncülük ne oldu?

Oysa ideolojik politik öncülük, örgüt öncülüğünün (yani her şeyden önce örgütün) varlığıyla gerçekleşir. Öncülük diyalektik bir bütündür.

İşte sahtekârların maskesi burada düşer... Aylardır bir sürü laf kalabalığı içinde üniversite odalarından ahkâm kesenler buraya

geldi mi susarlar... Susarlar, çünkü Proletarya Partisi'nin teşkilini ne kadar geciktirirlerse, kendi borularının o kadar uzun ömürlü olacağını hesaplamışlardır.

Oysa bu kişiler gerçek Maoculuğun ne olduğunu pek âlâ bilirler. Örgütsüz hiçbir mücadelenin başarıya ulaşamayacağını hiç şüphesiz bilirler. Ama gene de örgüt önermezler. Günümüzün acil meselesinin örgütlenmek olduğunu nicedir dillerine almıyorlardı. Kurusıkı laf kalabalığı arasında oradan buradan adam apartmak peşindeydiler. Bir ara Sosyalist Kurultay'dan bahsediyorlardı. Oradaki amaç da belliydi, ortadaki dağınıklıktan kendilerine parsa toplayacaklarını umdular, olmadı... Susuverdiler... Çünkü gençlik katlarında partisiz mücadele görüşü yaygındı.

Çünkü Proletarya Partisinden söz eden herkese hemencecik revizyonist diyenler çoğunluktaydı. Gençleri en keskin laf eden grubun toparlayacağını uman sahte Maocular bu yarışa girdiler. Dev Genç Merkez Yönetimini pasifistlikle suçlarken, partisiz mücadele anlayışını eleştirmek işlerine gelmiyordu.

Marksizm-Leninizm (ve dillerinden hiç eksik etmedikleri Mao Zedung düşüncesinin) en temel teorik ve pratik noktalarından biri olan PARTİ konusuna, örgütlü mücadele konusuna hiç değinmediler. Yaptıkları eğer provokasyon değil idiyse, oportünizmin ve revizyonizmin dik alayıydı...

Ve bizce yaptıkları aynı zamanda bir provokasyondur. Dev-Genç Merkez Yönetimini "en tehlikeli revizyonizm"le ve pasifizmle suçladılar. Nereden aldıkları belli olmayan bir icazetle lafta keskinleştikçe keskinleştiler. Yaptıkları açtı, diğer ihtiyatsız ve tecrübesiz grupları kendi provokasyon alanlarına çekip, sosyalizmin gizliliğini deşifre etmek ve bir takım genç kadroların, acemi unsurların kendi kendilerini polise ihbar etmelerini sağlamak. Elhak Ak Aydınlikçılar bu provokasyonda bir miktar başarılı oldular...

(Ak Aydınlikçıların SOSYALİST'e öfkelenmelerinin nedenlerinden birisi Proletarya Partisi çalışmaları ise, diğeri de Sosyalist'i

ve onun başyazarını bu provokasyona düşüremediklerinden ileri gelir. 30 Mart 1971 tarihli sayılarında da bin bir dereden su getirerek, en adi demagojilerle Dr. Kıvılcımlı'yı kendi kendisini ihbara zorlamaktadırlar. Oysa bilmezler mi ki Kıvılcımlı niçin bunca yıl hapiste yatmıştır?.. Bilmezler mi, Kıvılcımlı, daha geçen yıl yaptığı bir konuşmada “Sosyalizm lafta değil, silahla olur” dediği gerekçesiyle halen yargılanmaktadır?.. Hepsini bilirler. Ve gene Dr. Kıvılcımlı'nın, “**Mao Mao**” başlıklı yazısında, Mao'yu niçin ve nasıl takdir ettiğini ve sahte Maocuların, pamuk elli cici beyciklerin ellerine silahtan başka her şeyin yaraşacağını bildiği için o yazıyı yazdığını bilirler. Kıvılcımlı, orada Mao'nun eylemini sergileyerek Mao kalpazanlarını teşhir etmişti.)

Ak Aydınlıkçı sahtekâr Maocular, Nihat Erim kabinesinin ardından hemen “Örgütlenelim” sloganını attılar. Yeni mi akıllarına geldi?

Yeni geldi, diyelim. Peki, nasıl örgütlenelim?

Aylardır Parti konusunda tek laf etmeyenler Partiye nasıl ulaşılacağı konusunda en ufak bir görüş belirtmeyenler Partili mücadele bilincini önleyenler, Vatan Partisi'nin tekliflerini baltalayanlar kendileri değil mi?

Onlar mı, Proletarya Sosyalistlerine örgütlenmeyi salık veriyorlar?

Daha bir yıl önce ideolojik-politik-örgütsel öncülükten bahse-derlerdi. Demagojinin başka bir biçimi. Örgütsel öncülük olmazsa ne ideolojik ne de politik öncülük gerçekleşir... Ve örgüt meselesi Ak Aydınlıkçılar tarafından hep hasıraltı edilmiştir. Yani proletaryanın örgütlenmesini, İşçi Sınıfı Partisi'ne giden yolu da diğer bazı gruplarla birlikte dinamitlemeye çalışmışlardır.

Kurtuluş grubunun tutumu açıktır, onlar şimdilik partisiz mücadeleyi önerirler. Bu nedenle Kurtuluş grubundan Proletarya Partisi'nin nasıl kurulacağını sormayız. Üstelik bu arkadaşlar ölümün üstüne yürüyen pervasız kişilerdir. Ya bizim keskin Maocular? İşte

burada şapa otururlar... Çünkü her Leninist gibi Mao'da partinin öncü gereğini her satır başı vurgulamış, her adımda bunu ispatlamış bir kişidir...

Böylece, Leninizmin en önemli meselesinde sahte Maocular açık vermişlerdir... Hem de öylesine yaman bir açık vermişlerdir ki, görmeyen gözler önünde de maskeleri düşmüştür...

Bundan sonra Proletarya Partisi'ni konusunu da ele alacaklardır... Fakat burada da en seviyesiz demagojiler bir takım laf salataları ve bol bol Mao Zedung düşüncesi... Böylece bu konuyu da dejenere etmeye çalışacaklardır. Ak Aydınlıkçıların Proletarya Partisi konusuna girdiklerinde illegaliteyi şu ya da bu şekilde dillerinden eksik etmeyerek Provokasyon konusu yapacakları bellidir.

Ak Aydınlık'ın Eylemdeki Bir Provokasyonu

Şimdi sırası gelmişken Ak Aydınlıkçıların eylemdeki bir provokasyonunu örnek olarak burada vereceğiz. Bir greve giden Ak Aydınlıkçılar, işçilerle konuşurken, sendikacıların Moskova'ya bağlı olduklarını, bu nedenle revizyonist olduklarını, Moskovacı sendikacılara işçilerin güvenmemeleri gerektiğini söylemişlerdir... Daha sonra aynı grevde sendika yönetimi Gorki üçlüsünden bir filmi getirip işçilere göstermişlerdir. Ve film esnasında İşçiler sinemanın oynadığı çadırı terk etmişler, "Bize söylemişlerdi inanmamıştık, bu sendikacılar gerçekten komünistmiş" demişlerdir...

Burada sendikacıları müşkül durumda bırakmamak için olayın yerini ve zamanını vermiyoruz. Bu haltı işleyen provokatörler olayı daha iyi bilirler... Eğer yönetici "ağabeylerinin" (Ak Aydınlık merkezinin) haberi yoksa sorup öğrensinler. Fakat sorup öğrenmeye ne hacet, Ak Aydınlık yöneticileri yürütülen toplu ve açık bir provokasyonu sürdürmektedirler.

Türkiye'de CIA ve egemen sınıflar Sovyet Rusya düşmanlığını komünizm düşmanlığı ile eşdeğer tutmuşlardır. Ak Aydınlıkçıların

Rusya'ya karşı çıkmaları halisane niyetle ve “Sosyalizm” adına değildir. Çünkü henüz doğru dürüst ekonomik bilince bile gelmemiş ve derin antikomünist şartlanma içinde yetişmiş işçilere antisovyet propaganda yapmak Türkiye'nin şartlarında sosyalizm düşmanlığının, CIA provokasyonunun tâ kendisidir...

Türkeş'in faşist komandoları “Mavi ve Kızıl emperyalizmin düşmanıyız” derler. Ak Aydınlikçılar, “Amerikan ve Sovyet Sosyal Emperyalizminin” düşmanıyız diye konuşurlar... Ümmetçiler de aynı sloganları kullanırlar... CHP'nin safdil gençleri de aynı yoldadır. Ve CIA, Türkiye İşçi sınıfı içindeki en başarılı provokasyonların antikomünist şartlanmanın Sovyet düşmanlığına eşit olduğu olgusundan yola çıkarak tezgâhlar...

Apışıp Kalan Cici Maocular

Maoculuğun Türkiye'ye en temel noktaları çarpıtarak sokan ve yukarıda söylediğimiz provokasyonlar dışında, genel geçer laflarla mezhepçilik yaratmağa çalışsan, Türkiye'deki sınıf tahlillerini 50 yıl öncesinin Çin'ine benzeterek çarpıtan ve ona uygun diye “Toprak ve köylü” demagogileri yapan, ikide bir görüş değiştiren, hedef şaşırtan, her türlü kaypaklığı “esneklik” diye yorumlayan, kişi putlaştırma eğilimini yerleştirmek isteyen, Türkiye'den kopuk üç buçuk kırık dökük lafla ideolojik öncülük peşinde koşan Ak Aydınlikçı sahtekâr Maocular, Rusya'nın uzlaşmacı politikasını dillerine dolamışlarken, Pakistan meselesiyle apışıp kalmışlardır.

Bilindiği gibi faşist Yahya Han'ın Pekin'le arası hayli iyidir. Çin, Hindistan'a karşı daima Pakistan'la birlik olmuştur... Ne var ki, son hafta içindeki Doğu-Batı Pakistan kavgasında Yahya Han'ın faşist terörü döktüğü oluk oluk kan Çin'i müşkül durumda bırakmıştır. Hele Hindistan da Doğu Pakistan Halkını destekleyince Çin cephesinden henüz ses seda çıkmamıştır.

Böyle şeyler olur... Sosyal olaylara mekanik açıdan bakılırsa kimileri işte böyle apışıp kalırlar. Çünkü sosyal olaylar ancak diyalektikle çözülecek kadar karmaşıktır. Kısa vadeli çıkar hesapları

adamı böyle günün birinde afallatıverir... Ve bizim cici beycikler, Pakistan konusunda genel geçer sözler söylemek yoluna gitmişlerdir. 4.4.1971 [tarihli] sayılarında bu konuda net bir yorum getirmeden fiyakalı laflar ve ihtiyatlı cümlelerle işi geçiştirmeye çalışmaktadırlar.

İşte burada sahtekâr Maoculara ilgili şimdilik üç noktaya değindik...